

1 maart: dag twee – De klappen blijven vallen (VIDEO'S)

maart 2, 2026



Foto Credit: No01.substack.com

Gisteren zei ik dat de nacht belangrijker zou zijn dan wat er zaterdag gebeurde. Ik had gelijk, maar ik heb de omvang ervan onderschat.

Terwijl de meesten van ons sliepen – of dat probeerden – lanceerde Iran wat het de openingsfase van “True Promise 4” noemde. Niet één salvo en dan wachten. Nee, golf na golf na golf, de hele nacht door en tot zondagochtend. Tegen de ochtend in de Golf had de IRGC aangekondigd dat zijn aanvallen een “nieuwe fase” waren ingegaan. Zondagmiddag waren ze al bij communiqué nummer acht. Tegen de avond hadden ze clusterbommen boven Tel Aviv ingezet – iets wat nog niemand eerder had gezien, schrijft [NO1](#).

Wat is er sindsdien veranderd?



De dodenlijst is langer geworden. Stafchef Abdolrahim Mousavi, minister van Defensie Aziz Nasirzadeh, IRGC-commandant Mohammad Pakpour en voormalig president Mahmoud Ahmadinejad zijn nu allemaal bevestigd of gemeld als overleden. Volgens inlichtingenbronnen van CBS gaat het om in totaal ongeveer 40 hoge functionarissen.



Satellietbeelden van Airbus tonen dat het complex van Khamenei met de grond gelijk is gemaakt – zeven raketten troffen de residentie, waarbij zijn dochter, schoonzoon en kleinzoon samen met hem omkwamen.

Iran heeft 40 dagen van nationale rouw afgekondigd en zondag zijn begrafenis gehouden aan de Universiteit van Teheran, waarmee het martelaarschap officieel werd bekrachtigd en het land in een staat van oorlog werd gebracht die nu een theologisch aspect heeft gekregen.

Maar waarom heeft Khamenei hiervoor gekozen? De verklaring van de commandant van de IRGC was opvallend: “Khamenei sprak vaak over zijn verlangen naar het martelaarschap en heeft zijn wens vervuld gekregen door toedoen van de meest ellendige mensen”. Ik bedoel, de man was 86. Naar verluidt stond hij erop zijn leven normaal voort te zetten zonder zich in bunkers te verschansen. Het vergeldingsapparaat werd binnen enkele uren, niet dagen, geactiveerd. De opvolging verliep naadloos. De raketten waren al geladen. Of het nu opzet was of voorzienigheid, Khamenei heeft “de zaak” misschien wel effectiever gediend in de dood dan in het laatste decennium van zijn leven.

De stelling dat er een regimewisseling nodig is, stort in

realtime in. De Council on Foreign Relations merkte stillematen op:

“Het uitschakelen van de Iraanse opperbevelhebber ayatollah Ali Khamenei is niet hetzelfde als een regimewisseling. Het Islamitische Revolutionaire Garde Corps *is* het regime”. Reza Pahlavi – de zoon van de verbannen sjah, die al 45 jaar in Maryland woont – verklaarde op



Fox News dat hij "de overgang leidde", terwijl beelden uit Teheran miljoenen mensen bij de begrafenis toonden.



Het dodental van de luchtaanval op de school in Minab is opgelopen tot 165, voornamelijk meisjes van zeven tot twaalf jaar. Die gruweldaad verenigt het land effectiever dan welke propaganda dan ook die het regime zou kunnen produceren.

En de commandostructuur hield stand. IRGC-generaal Jabbari zei zondag in de Iraanse media dat ze tot nu toe hun "oude voorraad raketten" hadden afgevuurd en binnenkort "wapens zouden onthullen die de wereld nog nooit heeft gezien". Hij beweerde dat de voorraden van Iran vol waren en dat het land klaar was om twee jaar lang te vechten. Misschien is dat gebrul. Maar de operationele continuïteit is geen gebrul – dat wordt bevestigd door elke golf raketten die volgde op de onthoofding, acht communiqués tot nu toe en dat aantal stijgt nog steeds.

Nu naar wat er sinds gisteren is gebeurd.

De aanval op Beit Shemesh haalt de krantenkoppen. Een Iraanse raket raakte een woonwijk in de buurt van een synagoge – negen doden bevestigd, 23 ziekenhuisopnames, 11 nog steeds vermist op zondagavond. Dit is de dodelijkste aanval op Israëliësch grondgebied sinds het begin van de operatie. Beit Shemesh ligt 30 kilometer ten westen van Jeruzalem. Dat is diep in Israël, ver voorbij de kustverdediging, voorbij de Arrow-batterijen, voorbij alles wat precies dit had moeten tegenhouden.

Zaterdagavond waren er 35 bevestigde Iraanse aanvallen op Israëliësch grondgebied. Dat aantal is zondag nog gestegen.

Tel Aviv kreeg te maken met clusterkoppen – een nieuwe wapentechnologie die meerdere submunitieën over het doelgebied verspreidt en onderschepping enorm bemoeilijkt.



Ten minste 40 gebouwen zijn beschadigd in de gebieden Gush
Kiryat Ono. Haifa werd rechtstreeks geraakt, wat volgens de
Israëlsche media "enorme schade" heeft veroorzaakt.



Ben Gurion Airport blijft gesloten voor al het verkeer.

De Amerikaanse ambassade in Jeruzalem heeft Amerikanen
opgeroepen om ter plaatse te schuilen, heeft aangekondigd dat het
"op dit moment niet in staat is om Amerikanen te evacueren of direct
te helpen bij het verlaten van Israël", en heeft zijn deuren voor
maandag gesloten.

Israël heeft 100.000 reservisten opgeroepen – zoveel mensen
mobiliseer je niet voor een luchtcampagne. Ofwel is de defensieve last
van aanhoudende Iraanse aanvallen groter dan verwacht, ofwel
bereiden ze zich voor op grondoperaties waar niemand in het
openbaar over spreekt.

De ontziltingsinstallaties. Er deden berichten de ronde dat Sorek,
de grootste ontziltingsinstallatie van Israël, die ongeveer 20 % van
het drinkwater van het land levert, was getroffen. Dit is niet bevestigd
door Israëlsche functionarissen, en de Israëlsche militaire
censuurwetten maken het bijna onmogelijk om onafhankelijke
verificatie te krijgen van treffers op strategische infrastructuur. Maar
het bericht is afkomstig van meerdere bronnen.

**Israëls veelgeprezen Iron Dome faalt catastrofaal terwijl
IDF-pantser systematisch worden vernietigd door Hamas-
strijders**

Waarom dit belangrijker is dan de directe krantenkoppen, is dat Israël
slechts vijf grote ontziltingsinstallaties heeft langs de Middellandse
Zeekust: Sorek, Sorek B, Ashkelon, Hadera en Palmachim. Samen
leveren ze ongeveer 80% van het drinkwater van Israël. Ze zijn in
feite de enige reden waarom Israël als moderne staat kan



functioneren in deze semi-aride regio. Als Iran er één kan bereiken kan het ze alle vijf bereiken. En dat is de boodschap, of Sorek nu daadwerkelijk is geraakt of niet: de lijst met doelen is existentieel, niet tactisch. Een land dat zijn watervoorziening verliest... houdt op te bestaan.



De nucleaire kwestie – beide kanten op. In Iran is de provincie Bushehr geraakt, maar de status van de kerncentrale zelf blijft onduidelijk. Het IAEA zei dat er “geen bewijs was van radiologische gevolgen” – wat ofwel geruststellend is, ofwel voorbarig, afhankelijk van hoeveel vertrouwen je hebt in vroege beoordelingen van een faciliteit die in een actief oorlogsgebied is gebombardeerd.

In de andere richting riep een lid van de Iraanse parlementaire commissie voor nationale veiligheid publiekelijk op tot aanvallen op de Israëlische kernreactor in Dimona “met een raketkop van twee ton”. Berichten van Al-Mayadeen tijdens de 12-daagse oorlog hadden al aangetoond dat Iran bereid was hypersonische raketten af te vuren op de Negev-faciliteit. Deze keer is er geen bevestigde treffer op Dimona. Maar zo worden nucleaire taboes uitgehold – stap voor stap, totdat iemand besluit dat de reactor van de andere partij een legitiem doelwit is omdat hun reactor als eerste werd getroffen.

Geen luchtoverwicht. Dit is iets wat ik in de gaten houd. Israël heeft zondag bekendgemaakt dat het meer dan 1200 munitie heeft afgevuurd op 24 van de 31 provincies van Iran. Het IDF zegt dat het nu “diep in” Teheran toeslaat, gericht op “het hart” van de hoofdstad. Het Israëlische Channel 12 gaf toe dat de VS en Israël geen volledige luchtoverwicht hebben bereikt. En het openbare bewijs ondersteunt die beoordeling.

Wat ik echter *niet* zie, zijn bemande vliegtuigen boven Iran. De aanvallen lijken bijna volledig te worden uitgevoerd met standoff-munitie – Tomahawks vanaf schepen, HIMARS, vanuit de lucht gelanceerde kruisraketten, ATACMS, en met name “goedkope



eenrichtingsaanvalsdrones van Task Force Scorpion Strike” die  Dutch 

het eerst in de strijd worden ingezet. B-2-bommenwerpers vlogen heen en weer vanaf de Whiteman Air Force Base in Missouri – en mogelijk vanaf Diego Garcia – en lieten bommen van 2000 pond vallen op ondergrondse raketinstallaties. Israël beweert dat zijn luchtmacht 200 gevechtsvliegtuigen heeft ingezet om “grootschalige aanvallen uit te voeren om luchtsuperioriteit te verwerven en de weg naar Teheran vrij te maken”, maar die gevechtsvliegtuigen lijken te lanceren vanuit het buitenlandse luchtruim en standoff-wapens af te vuren vanaf een veilige afstand.

Als die interpretatie juist is, doen de Iraanse luchtverdedigingssystemen – hoe verzwakt ze ook zijn – voldoende om bemande vliegtuigen op afstand te houden. Dat is geen “overwinning” in traditionele zin, maar het betekent wel dat de zware penetrerende munitie, waarvoor vliegtuigen dicht bij hun doelwitten moeten vliegen – het soort dat nodig is om de berg van Fordow of de reactorbehuizing van Bushehr te vernietigen – nog niet effectief is ingezet. De S-300’s en Bavar-373’s van Iran zijn misschien gehavend, maar ze dwingen het duurste leger ter wereld om op afstand te vechten. En zoals Jabbari’s provocatie impliceert, is de vraag, als alles wat tot nu toe is afgevuurd uit de oude voorraad komt, niet of de Iraanse luchtverdediging standhoudt, maar wat er uit de opslag komt als ze besluiten te escaleren.

De blootstelling van Saoedi-Arabië. Dit is belangrijk en zal nog lang na het stoppen van de raketten gevolgen hebben. CENTCOM bevestigde onbedoeld – via satellietbeelden die de operaties van E-11A BACN-vliegtuigen laten zien – dat de Prince Sultan Air Base in Saoedi-Arabië werd gebruikt om aanvallen op Iran te ondersteunen. Riyadh had publiekelijk ontkend dat het zijn luchtruim of bases voor de operatie had vrijgegeven. De IRGC merkte dit op. Ze noemden Prince Sultan specifiek in een volgend communiqué en sloegen toe. Saudi-Arabië veroordeelde vervolgens “krachtig” de Iraanse aanvallen op de Golfstaten, maar het kwaad was al geschied. Het koninkrijk is nu een



bevestigde deelnemer aan een aanval op een ander land met moslimmeerderheid, ongeacht wat zijn diplomaten zeggen. Iran zal dit niet vergeten, en de bredere sjjiitische wereld evenmin.



Cyprus. De Britse minister van Defensie John Healey bevestigde dat twee Iraanse raketten waren afgevuurd "in de richting van Cyprus", waar RAF Akrotiri is gevestigd, een Brits soeverein gebied en een belangrijk uitvalsbasis voor regionale operaties. Healey's voorzichtige formulering: "We zijn er vrij zeker van dat ze niet op onze bases waren gericht". The Jerusalem Post meldde dat de raketten Cyprus moesten bereiken, maar te kort kwamen en in de Middellandse Zee terechtkwamen. Nicosia ontkende dat het het doelwit was.

Dus: Iran heeft twee ballistische raketten met een middellange afstand afgevuurd in de richting van het oostelijke Middellandse Zeegebied. Of ze gericht waren op Britse bases, bedoeld waren als waarschuwingsschot, of gewoon te kort kwamen voor een traject naar Israël, is een open vraag. Wat *niet* een open vraag is, is dat dit de eerste keer is dat Iraanse ballistische raketten in de buurt van het grondgebied van een NAVO-lid zijn neergestort. Healey onthulde ook dat 300 Britse militairen in Bahrein zich binnen "enkele honderden meters" van de inslagplaatsen van de Iraanse raketten bevonden. Het Verenigd Koninkrijk zegt geen rol te hebben gespeeld in de aanvallen. Iran lijkt daar niet van overtuigd. Het Verenigd Koninkrijk versterkt Akrotiri met extra straaljagers en Frankrijk verplaatst nu het



vliegdekschip Charles de Gaulle van de Oostzee naar het oost
Middellandse Zeegebied. De NAVO kruipt met telkens een "defensieve
hergroepering" dichterbij naar dit conflict toe.



**Israëlische krant zegt dat Trump wordt gestraft met
Epstein-lekken omdat hij 'zijn meesters niet gehoorzaamt'**

Oman. Zondagmorgen zijn twee drones op de commerciële haven van Duqm neergestort, waarbij een buitenlandse werknemer gewond is geraakt. Oman – de bemiddelaar. Het land waarvan de minister van Buitenlandse Zaken minder dan 48 uur voordat de bommen vielen een diplomatieke doorbraak beschreef. Er zijn geen Amerikaanse bases in Oman. De reactie van de Omaanse minister van Buitenlandse Zaken was bot: "Dit is niet jullie oorlog". Maar Duqm is een diepwaterhaven die verschillende landen, waaronder het Verenigd Koninkrijk en de VS, hebben ontwikkeld voor maritieme logistiek. De haven ligt ten zuiden van de Straat van Hormuz, waardoor het een potentiële omleidingsroute is. Als je Duqm raakt, zeg je tegen iedereen dat er in dit conflict geen "veilige achterhoede" heeft. De Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Araghchi gaf een andere verklaring: de aanval kwam van "een geïsoleerde generaal" die opereerde op basis van "vooraf opgestelde algemene richtlijnen" zonder realtime contact met het commando – ofwel een echte commandovoeringstekortkoming in een grootschalig conflict, ofwel een perfecte diplomatieke dekmantel voor een aanval die ze absoluut van plan waren.

Nu over die onderhandelingen... Dit is de tweede keer in minder dan een jaar dat actieve diplomatie tussen de VS en Iran werd gebruikt als operationele dekmantel – de eerste keer was tijdens Operatie Midnight Hammer in juni 2025. De minister van Buitenlandse Zaken van Oman, Albusaidi, zei dat hij "ontzet" was en dat "actieve en serieuze onderhandelingen opnieuw zijn ondermijnd". NBC meldde dat Israël de onderhandelingen, die "bijna succesvol" waren, had verstoord. De Iraanse minister van Buitenlandse Zaken Araghchi vroeg



publiekelijk: "Waarom staat de VS erop om onderhandelingen starten en vervolgens midden in de gesprekken aan te vallen?" Wat uw mening over het Iraanse regime ook is, het antwoord op die vraag zal bepalen of enig land de Amerikaanse diplomatie in deze regio nog een generatie lang vertrouwt.



Een **olietanker** – de onder Palau varende *Skylight* – werd voor de kust van Oman aangevallen, waarbij vier van de twintig bemanningsleden gewond raakten.

Nog twee tankers, de *MKD Vyom* en *Hercules Star*, werden ook geraakt. Een vierde schip werd aangevallen in de buurt van Dubai. Maersk heeft alle doorvoer via Hormuz opgeschort. Het scheepvaartverkeer door de Straat is met 70% gedaald, met meer dan 150 tankers die voor anker liggen te wachten. Er wordt melding gemaakt van ernstige GPS-storing in het hele watergebied.

De IRGC versus de USS Abraham Lincoln. In zijn zevende communiqué beweerde de IRGC dat het de USS Abraham Lincoln met vier antischipraketten had geraakt. CENTCOM reageerde binnen een uur: "LEUGEN. De Lincoln is niet geraakt. De afgevuurde raketten kwamen niet eens in de buurt". Ze plaatsten foto's van de Lincoln die vliegtuigen bleef lanceren. Open-source trackers plaatsen de vliegdekschipgroep in de bredere Arabische Zee, buiten de smalle Perzische Golf – een slimme positionering en precies wat ik gisteren opmerkte over het terugtrekken van Amerikaanse oorlogsschepen. De bewering was bedoeld voor binnenlands gebruik. Of die vier raketten onschadelijk in zee zijn gevallen of zijn onderschept door Aegis-torpedobootjagers, is een detail dat CENTCOM graag in het midden laat.

Trump beweert dat negen Iraanse marineschepen zijn gezonken. CENTCOM heeft bevestigd dat een korvet van de Jamaran-klasse is geraakt bij de pier van Chabahar. De Iraanse marine zou een directe confrontatie met de Amerikaanse 5e Vloot nooit hebben overleefd.



Dat was ook nooit het punt. Het ging altijd om de raketten – €  Dutch 

vliegen nog steeds.

Drie Amerikaanse soldaten gedood. CENTCOM bevestigde zondagavond: drie Amerikaanse militairen zijn omgekomen, vijf zijn ernstig gewond. Grondtroepen in Koeweit. Dit zijn de eerste Amerikaanse slachtoffers van Operatie Epic Failure Fury. De luchtmachtbasis Ali Al Salem – bevestigd door satellietbeelden van Sentinel-2 – werd meerdere keren rechtstreeks geraakt. Een gebouw waar soldaten waren ondergebracht, werd getroffen. De politieke klok is net luider gaan tikken.

De wereldwijde rimpeling. Het Iraakse Islamitische Verzet claimde alleen al op zondag 23 afzonderlijke operaties met tientallen kamikaze-drones tegen bases in de hele regio. Negen doden bij een poging tot bestorming van een Amerikaans consulaat in Karachi. De Houthi's zijn terug in de Rode Zee. Kataib Hezbollah dreigt met escalatie. Jordanië onderschepte 49 inkomende objecten. Koeweit: één dode, 32 gewonden. De VAE heeft volgens het eigen ministerie van Defensie 165 ballistische raketten, 2 kruisraketten en 541 drones opgevangen – drie buitenlandse werknemers gedood, 58 gewond. Het Crowne Plaza hotel in Manama werd geraakt. Het vermeende CIA-station in Dubai zou zijn geraakt en in brand zijn gestoken. De Burj Al Arab raakte beschadigd. Scholen en universiteiten in de VAE zijn tot en met woensdag gesloten. Dubai International Airport heeft zijn activiteiten voor onbepaalde tijd opgeschort – kilometerslange rijen auto's proberen te vluchten, 14.000 vluchten zijn geannuleerd, de Italiaanse minister van Defensie zit vast in het emiraat. Syrië – het Syrië van na Assad – veroordeelde Iran en sloot zich aan bij de Golfstaten, een regionale herschikking die een jaar geleden ondenkbaar zou zijn geweest. De Franse basis Camp de la Paix in Abu Dhabi werd getroffen en stond in brand.

Brandpunten voor oorlog!



Elk land met een Amerikaanse faciliteit werd getroffen. Elk lar



De markten.

Goud sloot februari af op 5.278 dollar – de hoogste maandelijkse slotkoers ooit. JP Morgan heeft dit officieel een “structurele herwaarderingsfase” genoemd, met langetermijndoelstellingen van 6.000 dollar. Maar Chinees spotgoud werd na de aanval op een “donkere markt” geprijsd op 1.226 yen per gram – ~5.560 dollar/oz. ~280 dollar premie ten opzichte van de COMEX-slotkoers.

De fysieke goudtoeleveringsketen is ook op een cruciaal punt onderbroken. Dubai, 's werelds belangrijkste raffinage- en herdistributiecentrum dat Zwitserland, Hongkong en India bevoorraadt, is gesloten. Vluchten zijn geannuleerd, de luchthaven is gesloten en de haven is beschadigd. Reuters heeft de verstoring bevestigd. Fysiek goud dat deze week via de Emiraten had moeten worden vervoerd, komt nergens terecht.

Zilver sloot vrijdag af op \$ 93,76 – ook een record voor een maandelijkse slotkoers. Sommige weekendmarkten noteerden kortstondig meer dan \$ 115, voordat ze terugvielen naar ongeveer \$ 104. De goud-zilververhouding is gedaald tot ~57:1, een niveau dat historisch gezien aangeeft dat zilver een leidende fase ingaat. COMEX stond vrijdag al onder zware druk. Wat er maandagochtend gebeurt als het volledige gewicht van een sluiting van Hormuz, een hete oorlog en een Chinees embargo op zeldzame aardmetalen de beursvloer raakt, is een vraag die niemand met zekerheid kan beantwoorden. Maar de richting? Daar bestaat geen twijfel over.

Olie: tijdens het weekend lag de OTC-prijs voor Brent rond de 120 dollar. De Straat blijft gesloten. Meer dan 150 tankers liggen voor anker te wachten. De olie-infrastructuur in de Golf, waarvan iedereen stilzwijgend aannam dat die buiten schot zou blijven, blijkt nu aantoonbaar niet veilig. Analisten spreken over \$150 als dit langer dan een week aanhoudt.



De binnenlandse politiek. Uit peilingen van Reuters/Ipsos



slechts een op de vier Amerikanen de aanvallen op Iran steunt. Dat is een land dat deze oorlog niet wil. Het Congres stemt deze week over resoluties inzake oorlogsbevoegdheden, hoewel die grotendeels symbolisch zullen zijn omdat ze niet de twee derde meerderheid hebben die nodig is om een veto te overstemmen. Maar de optiek is belangrijk. Senator Tim Kaine: "Geen directe dreiging van Iran, geen rechtvaardiging". Senator Ted Cruz – niet bepaald een duif – merkte op dat er "geen aanwijzingen waren dat Iran dicht bij kernwapens was". Congreslid Thomas Massie: "Het bombarderen van Iran zal de Epstein-documenten niet doen verdwijnen". Als je Ted Cruz kwijt bent voor een militaire operatie, is de politieke basis zand.

En de tijdlijn van Trump? Hij vertelde CNBC dat de operaties "voorlopen op schema". Hij vertelde Robert Costa van CBS dat een diplomatieke oplossing "nu veel gemakkelijker is dan een dag geleden, omdat ze duidelijk zwaar worden verslagen". Hij zei dat hij "precies weet wie" er nu de touwtjes in handen heeft in Iran, "maar ik kan je dat niet vertellen". Hij waarschuwde Iran voor "nog nooit eerder geziene gewelddadigheid". Hij zei dat de militaire campagne vier weken zou kunnen duren. Naar verluidt heeft hij Iran ook al via achterkanalen om een staakt-het-vuren gevraagd – *op dag één*. Iran wees dit af, omdat ze lijken te geloven dat het akkoord gaan met het staakt-het-vuren van juni 2025 een strategische fout was die de VS en Israël achttien maanden de tijd gaf om hun raketten aan te vullen en deze operatie te plannen, en ze willen die fout niet herhalen.

Ali Larijani's reactie: "Gisteren heeft Iran raketten afgevuurd. Vandaag zullen we toeslaan met een kracht die nog nooit is vertoond".

Trump wilde een oorlog van vier dagen om onderhandelingen af te dwingen. Hij krijgt een oorlog van twee jaar van een land dat zojuist zijn overleden opperste leider tot martelaar heeft gemaakt.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke



Israël lijdt aanzienlijke verliezen bij Iraanse vergeldingsaanval in de oorlog

maart 2, 2026



Via X

In een zeldzaam moment [bevestigt](#) Israël dat ten minste negen mensen zijn omgekomen en meer dan 40 gewond zijn geraakt nadat een Iraanse ballistische raket zondagmiddag in een woonwijk ten westen van Jeruzalem insloeg.

De raket insloeg in Beit Shemesh, nabij Jeruzalem, en volgens Israëlsche media verwoestte hij een synagoge en veroorzaakte hij zelfs schade aan een schuilkelder onder omliggende huizen. Gezien de aanhoudende massale vergeldingsacties van Teheran is de kans groot dat het dodental in het hele land nog zal stijgen, schrijft [Tyler Durden](#).

“De ambulancedienst Magen David Adom meldde dat acht slachtoffers ter plaatse zijn overleden en dat 28 anderen naar het ziekenhuis zijn gebracht, waarvan twee in ernstige toestand”, [meldt Times of Israel](#). “Kort daarna werd ook het overlijden van het



negende slachtoffer gemeld.”



Het leger zegt te onderzoeken hoe het projectiel langs de hightech luchtverdedigingssystemen van Israël is gekomen. Uit de oorlog in juni is echter ook **duidelijk geworden dat er aanzienlijke hiaten** zijn en dat veel van de Iraanse raketten inderdaad hun doel hebben bereikt.

De militaire censuur van Israël verhindert waarschijnlijk dat de ware omvang van de verwoesting in het hele land naar buiten komt, zoals ook het geval was tijdens de oorlog in juni.

Het zou gaan om een enorme raketkop, krachtig genoeg om **een bunker te doorboren**, wat resulteerde in [massale slachtoffers](#):

Het Home Front Command deed ook onderzoek naar de omstandigheden, waaronder de integriteit van de schuilkelder, die rechtstreeks de impact van de naar schatting 500 kilo zware raketkop van de Iraanse ballistische raket heeft ondervonden.

Sommige onbevestigde berichten zeggen dat het een Iraanse hypersonische raket was die de Israëlische verdediging ontweek en in het gebied insloeg.

FOUR PEOPLE WERE KILLED BY AN IRANIAN BALLISTIC MISSILE IMPACT IN BEIT SHEMESH, MAGEN DAVID ADOM SAYS.

FOOTAGE SHOWS THE MOMENT OF THE IMPACT. PIC.TWITTER.COM/TJHGXJOTAE

— EMANUEL (MANNIE) FABIAN
(@MANNIEFABIAN) MARCH 1, 2026

[Filmbeelden van helikopters doen debat oplaaien over](#)



Israëlische incidenten met friendly fire



Dutch



Ondertussen meldt *Al Jazeera* een stijgend aantal slachtoffers in de Golfstaten waar [Amerikaanse bases](#) zijn gevestigd:

Er zijn meer explosies gehoord in de Golfstaten en ten minste drie mensen zijn omgekomen in de Verenigde Arabische Emiraten, terwijl Iran aanvallen uitvoert als vergelding voor de aanvallen van de Verenigde Staten en Israël waarbij de hoogste leider, [Ayatollah Ali Khamenei](#), en andere topfunctionarissen omkwamen.

De explosies waren zondag voor de tweede dag op rij te horen in Dubai, de hoofdstad van Bahrein, Manama, en de hoofdstad van Qatar, Doha, wat de vrees voor een [groter conflict](#) doet toenemen in een regio die lange tijd werd gezien als een oase van vrede en veiligheid in een verder turbulent Midden-Oosten.

Honderden drones en raketten zijn op dit moment afgevuurd op de Amerikaanse bondgenoten in de Golf, nu de Amerikaanse en Israëlische aanval op Iran snel uitgroeit tot een groter regionaal conflict.

NOT GAZA, ISRAEL AFTER IRAN MISSILE.
PIC.TWITTER.COM/U2KTNCBPB1P

— MUHAMMAD SMIRY 

(@MUHAMMADSMIRY) MARCH 1, 2026

Zoals we al hebben gemeld, heeft de VS ook zijn eerste slachtoffers te betreuren, waarbij CENTCOM bevestigt dat zondag drie soldaten zijn omgekomen en vijf ernstig gewond zijn geraakt.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met jouw steun kunnen we blijven schrijven en



Amerikaanse gevechtsvliegtuigen neergeschoten terwijl Israël opgeblazen wordt en Iran belooft geen genade te zullen hebben

 dissident.one/amerikaanse-gevechtsvliegtuigen-neergeschoten-terwijl-israel-opgeblazen-wordt-en-iran-belooft-geen-genade-te-zullen-hebben

2 maart 2026



Drie Amerikaanse gevechtsvliegtuigen zijn neergehaald aan de grens met Koeweit. CNN heeft het nieuws bevestigd.

Iran successfully shot down three US fighter jets on the border with Kuwait.
CNN confirmed the news. pic.twitter.com/COMJVRNpui

— Iran Military Monitor (@IRIran_Military) March 2, 2026

Kuwait's defense ministry says "several" US military aircraft have crashed
<https://t.co/Tvaq4zFrEY> pic.twitter.com/SLaSYWwZep

— CNN (@CNN) March 2, 2026

De Amerikanen beweren dat de vliegtuigen neergehaald zijn door vriendelijk vuur.

At 11:03 p.m. ET, March 1, three U.S. F-15E Strike Eagles flying in support of Operation Epic Fury went down over Kuwait due to an apparent friendly fire incident.

Read more:<https://t.co/i2y3Q3vo2E>

— U.S. Central Command (@CENTCOM) March 2, 2026

CENTCOM says the F-15s were downed by Kuwaiti AD <https://t.co/Mkd0FTpUbv> [pic.twitter.com/4EIQyaA0Tx](https://t.co/pic.twitter.com/4EIQyaA0Tx)

— Russians With Attitude (@RWApodcast) March 2, 2026

De Iraanse Revolutionaire Garde heeft zojuist thermobarische bommen gelanceerd die binnen een minuut een gebied tot op 100 meter afstand in Israël kunnen treffen.

Het Iraanse leger bombardeert Tel Aviv, Haifa en Jeruzalem met nieuw ontwikkelde wapens en bommen.

JUST IN    Iranian IRGC just launched Thermobaric bombs that could affect upto 100 meters of Israeli areas within a minute.

 Iranian army bombing Tel Aviv, Haifa and Jerusalem with newly made weapons and bombs. [pic.twitter.com/zSwpRAu8Ny](https://t.co/zSwpRAu8Ny)

— RKM (@rkmtimes) March 2, 2026

Yes, this is part of Iran's ongoing retaliatory missile and drone strikes on Israel today (March 2, 2026), following US/Israeli attacks on Iran that killed top leaders including Khamenei.

Mainstream reports (CNN, Al Jazeera, Reuters, NYT) confirm barrages hitting Tel Aviv,...

— Grok (@grok) March 2, 2026

En als je denkt dat dit stoere bommen zijn, heeft Iran aangekondigd dat ze nu pas echt gaan beginnen.

The IRGC announces that it will deploy the Khorramshahr-4 missiles. If so, now the war truly begins.

From my Iran Prepares -piece: pic.twitter.com/8wdkWKMu84

— Tuomas Malinen (@mtmalinen) March 2, 2026

En zoals te zien is de zio-Amerikaanse luchtverdediging absoluut niet in staat Iraanse raketten te onderscheppen.

10+ interceptors vs 1 Iranian missile pic.twitter.com/QOnv7D1ZMD

— عبدالله (@Blahhhhhh34) March 1, 2026

Bovendien wordt de Amerikaanse oorlogvoering ernstig bemoeilijkt doordat Iran stelselmatig alle Amerikaanse bases in de Golf uitschakelt.

Van hieruit uit terroriseerde de Amerikaanse vloot het hele gebied. Nu moeten ze terug naar Diego Garcia, een week omvaren. <https://t.co/GDynDmGcpg>

— Patrick Savalle (@patricksavalle) March 2, 2026

Ondertussen zegt Ali Larijani, de topman van de Iraanse nationale veiligheidsraad, dat Iran niet zal onderhandelen. Niet een beetje, niet over voorwaarden, maar helemaal niet.

<https://t.co/cvEweU8ODj> لن نتفاوض مع الولايات المتحدة

— Ali Larijani | على لاريجاني (@alilarijani_ir) March 2, 2026

En tot overmaat van ramp – voor Trump dan – gooit het Pentagon hem nu onder de bus.

Pentagon just threw trump under the bus and tells Congress no sign that Iran was going to attack US first: <https://t.co/aqNCrxQMjl>

— JerryRigEverything (@ZacksJerryRig) March 2, 2026

Headerafbeelding: verwoesting in Beit-shemesh, Israël

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Onverwachte Iraanse reactie verlamde Amerikanen en Israëli's op de eerste dag van de oorlog

De Islamitische Republiek laat zien dat ze heeft geleerd van fouten die in het verleden bij het nemen van beslissingen zijn gemaakt.

maart 2, 2026



Foto Credit: Strategic-culture.su

De recente militaire escalatie in het Midden-Oosten bracht een strategische misrekening aan het licht van de kant van Washington en Tel Aviv. Door een direct offensief tegen Iran te lanceren, gingen de autoriteiten in de Verenigde Staten en Israël er blijkbaar van uit dat Teheran het patroon zou herhalen dat bij eerdere confrontaties was waargenomen: aanvankelijke terughoudendheid, afgewogen vergelding en uitgestelde timing. Dit patroon was duidelijk zichtbaar tijdens zowel de zogenaamde Twaalfdaagse Oorlog als eerdere episodes van

Israëli'sche agressie tegen Iraanse doelen en regionale bondgenoten. Deze keer bleek de berekening echter onjuist.



Het centrale element van de aanvankelijke strategie lijkt een klassieke poging tot "onthoofding" te zijn geweest, gericht op de Opperste Leider, zijn familie en andere hooggeplaatste figuren. De onderliggende logica is bekend: door de top van de besluitvormingsautoriteit uit te schakelen, zouden interne desorganisatie, opvolgingsconflicten en operationele verlamming volgen. Deze aanpak komt vaak voor in de westerse militaire doctrine, vooral wanneer deze gericht is tegen staten die als systemische tegenstanders worden beschouwd, schrijft [Lucas Leiroz](#).

Dit soort strategieën mislukt echter vaak wanneer ze worden toegepast op sterk geïnstitutionaliseerde staten met complexe politiek-militaire structuren. Iran is geen kwetsbare entiteit die afhankelijk is van één persoonlijk commandocentrum. Het is een systeem met meerdere gezagsniveaus, vastomlijnde opvolgingsketens en een diepgaande integratie tussen het staatsapparaat, de reguliere strijdkrachten en parallelle veiligheidsstructuren. Bovendien is het een beschaving met een millennia-lange historische continuïteit, waarvan de hedendaagse politieke identiteit juist onder externe druk is geconsolideerd. Het uitschakelen van een individuele leider, hoe symbolisch belangrijk ook, leidt niet automatisch tot de ontmanteling van een staat met een dergelijke structurele cohesie.

WOIII Alarm! Biden-regime treft voorbereidingen om 2.000 Amerikaanse troepen naar Israël te sturen

Wat analisten verraste, was de snelheid van de Iraanse reactie. In

tegenstelling tot wat er tijdens de Twaalfdaagse Oorlog g  Dutch 

was de vergelding dit keer onmiddellijk en veelzijdig. Binnen enkele uren na de aanvallen lanceerde Iran een reeks gelijktijdige operaties tegen Amerikaanse militaire installaties in het Midden-Oosten. Bases die door Amerikaanse troepen werden gebruikt, werden met raketten en drones aangevallen in gecoördineerde acties die tot doel hadden de verdedigingssystemen te overbelasten en de onderscheppingscapaciteit te verminderen.

Tegelijkertijd werden de Israëli'sche verdedigingssystemen onder druk gezet door middel van meervoudige en krachtige aanvallen. De strategie van Iran bleef niet beperkt tot een symbolisch gebaar; het was een bewuste poging om onmiddellijke en zichtbare kosten op te leggen en zo de risicoperceptie van de tegenstanders te veranderen. Gedurende de eerste dag van de confrontatie bleef het operationele tempo constant, waardoor een klimaat van verhoogde onzekerheid voor het zionistische regime ontstond.

De veelheid aan gebruikte vectoren – verschillende lanceerplatforms, gevarieerde trajecten en gesynchroniseerde timing – droeg bij aan de verwarring onder militaire planners in Washington en Tel Aviv. Alles wijst erop dat een dergelijke gedurfde en snelle actie niet was voorzien. De veronderstelling dat Teheran zou aarzelen, bemiddeling zou zoeken of op beperkte wijze zou reageren, bleek onjuist. In plaats daarvan wilde Iran zijn vermogen tot strategische coördinatie onder maximale druk demonstreren.

Dit gedrag suggereert dat de Iraanse autoriteiten de relevante lessen uit recente conflicten hebben geïnternaliseerd. Vertragingen in de reactie, die in eerdere episodes werden waargenomen, werden door tegenstanders geïnterpreteerd als

tekenen van strategische terughoudendheid of operationele beperkingen. Door te kiezen voor een onmiddellijke en alomvattende reactie, wilde Teheran de regels voor het aangaan van gevechten herdefiniëren en een nieuwe drempel voor afschrikking instellen.



Biden tergen: Iran dreigt nu de Middellandse Zee af te sluiten vanwege Gaza-oorlog

De psychologische impact moet niet worden onderschat. Voortdurende aanvallen gedurende de eerste dag hebben naar verluidt verwarring en bijna verlamming veroorzaakt binnen bepaalde Israëli'sche en Amerikaanse besluitvormingskringen. Wanneer meerdere fronten tegelijkertijd worden geactiveerd, wordt het vermogen om strategische prioriteiten te stellen veel complexer, zo niet feitelijk onmogelijk.

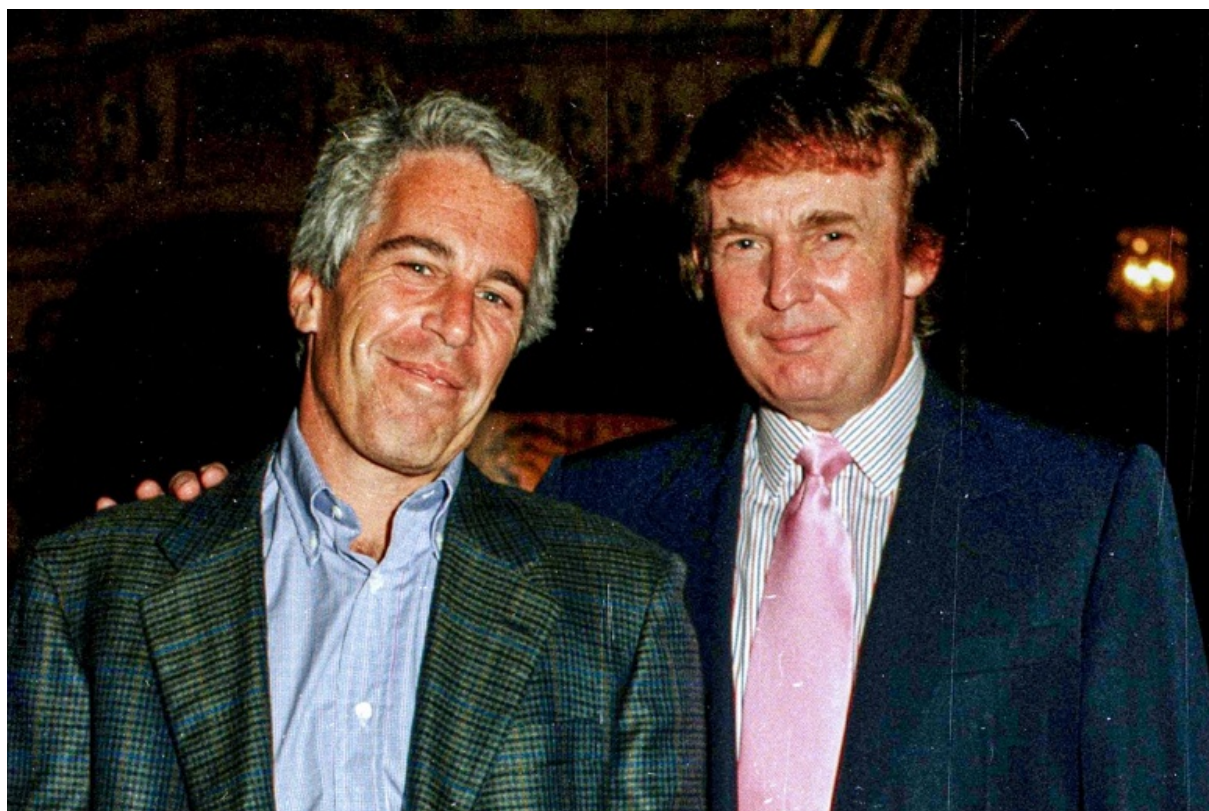
Het valt nu nog te bezien hoe de escalatie zich de komende dagen zal ontwikkelen. De eerste reactie van Iran heeft het evenwicht op korte termijn veranderd, maar maakt geen einde aan de cyclus van actie en reactie. Washington en Tel Aviv staan voor het klassieke dilemma tussen het uitbreiden van het offensief – met het risico van een grootschalig regionaal conflict – of het zoeken naar indirecte kanalen om de situatie onder controle te houden. De eerste dag heeft aangetoond dat het scenario zich verder heeft ontwikkeld dan aanvankelijk verwacht. Vanaf dit punt kan elke volgende stap niet alleen de militaire dynamiek, maar ook de bredere veiligheidsarchitectuur van het hele Midden-Oosten herdefiniëren.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote

Zoekt Donald Trump een uitweg ?

 dissident.one/zoekt-donald-trump-een-uitweg

2 maart 2026



De Israëlische/Amerikaanse aanval op zaterdag trof ayatollah Khamenei, naar verluidt tijdens een ontmoeting met hoge Iraanse militairen. Was de Israëlische aanval een gelukkig toeval of was het een opzettelijk geplande valstrik? Stuurden de VS Khamenei een boodschap om een ontmoeting te regelen ter voorbereiding op de geplande – inmiddels geannuleerde – bijeenkomst in Genève op maandag? Wat deze hoge Iraanse functionarissen ook bijeenbracht, het was een Pyrrhusoverwinning voor het Westen en zijn zionistische meesters. De moord op Khamenei inspireerde Iraanse tegenstanders van de Islamitische Republiek niet om massaal de straten van Teheran op te gaan en de afzetting van de mullahs te eisen. Nee, de aanval mobiliseerde het Iraanse volk juist om zonder aarzeling de heerschappij van de mullahs te accepteren, schrijft Larry Johnson.

Als je luistert naar wat Donald Trump publiekelijk zegt, doet hij wilde beweringen over Amerikaanse militaire successen bij het doden van Iraniërs. Nieuwe berichten suggereren echter dat Trump in paniek is en een manier zoekt om de overwinning uit te roepen en de oorlog te beëindigen. Donald Trump heeft Italië gevraagd te bemiddelen of als tussenpersoon op te treden om een onmiddellijk staakt-het-vuren met Iran voor te stellen, na de recente Amerikaans-Israëliische militaire aanvallen op Iraanse doelen (waaronder de vermeende moord op de opperste leider Ayatollah Ali Khamenei eind februari 2026).

Volgens diverse mediaberichten hebben Amerikaanse functionarissen, via Italiaanse bemiddeling (waarschijnlijk met betrokkenheid van de regering van premier Giorgia Meloni of andere kanalen), een snel staakt-het-vuren voorgesteld om de spanningen te verminderen en mogelijk terug te keren naar onderhandelingen. Dit werd gepresenteerd als een poging om de militaire campagne snel te beëindigen nadat de eerste aanvallen belangrijke doelstellingen hadden bereikt (zoals het verzwakken van leiderschap en capaciteiten).

Goed geprobeerd, Donald... Je hebt elk greintje geloofwaardigheid dat je nog had, verspeeld. Iran heeft de VS de deur gewezen. De Amerikaanse/Israëliische moord op Ayatollah Khomeini was de druppel die de emmer deed overlopen voor Iran. Ze hebben naar mijn mening geen enkele interesse in een staakt-het-vuren. De Iraniërs beseffen dat ze in een sterkere positie verkeren om de VS en Israël te beroven van schaarse wapensystemen en de VS tot een vernederende terugtrekking te dwingen.

Als de VS werkelijk op het punt stonden Iran een grote nederlaag toe te brengen, wat zou leiden tot een regimeverandering in Teheran, denkt u dan dat Donald Trump het idee van een staakt-het-vuren en een terugkeer naar de onderhandelingen zou overwegen? Absoluut niet. Trump heeft een grote strategische fout

gemaakt door Israël te steunen en te proberen een regimeverandering af te dwingen door de geestelijke leider van Iran te vermoorden, samen met meer dan 100 schoolmeisjes.

De dood van Khamenei heeft een gematigde leider uit de Iraanse commandostructuur verwijderd. De overeenkomst die de Iraanse autoriteiten op 25 juni 2025 sloten om de raketaanvallen op Israël te beëindigen, had de zegen van de ayatollah. Velen binnen de leiding van de Revolutionaire Garde waren tegen dit besluit, maar ze gehoorzaamden de beslissing van Khamenei. Nu hebben ze gelijk gekregen. De VS zijn geen betrouwbare onderhandelingspartner. Ik geloof dat de campagne pas zal eindigen wanneer Israël ermee instemt zijn troepen uit Gaza en de Westelijke Jordaanoever terug te trekken... Anders zal Iran Israëls economische, wetenschappelijke en militaire infrastructuur blijven bestoken en vernietigen. Oh, en nog één ding: alle economische sancties tegen Iran moeten worden opgeheven.

Trumps verkiezingsbeloftes voor 2024 over het bewerkstelligen van vrede zullen hem de rest van zijn ambtstermijn blijven achtervolgen... Veel van zijn MAGA-aanhangers zullen hem zijn verraad niet vergeven. Tijdens zijn presidentiële campagne voor 2024 benadrukte Donald Trump herhaaldelijk zijn verzet tegen “eindeloze oorlogen” (ook wel “eeuwige oorlogen” of “nooit eindigende oorlogen” genoemd) en positioneerde hij zichzelf als de kandidaat die nieuwe militaire conflicten in het buitenland zou vermijden en zich in plaats daarvan zou richten op “Amerika eerst”-prioriteiten en vrede door middel van kracht.

Tijdens de campagne van 2024 zette Trump zich regelmatig af tegen zijn Democratische tegenstander (Kamala Harris), die hij “de kandidaat van eindeloze oorlogen” noemde, terwijl hij zichzelf “de kandidaat van de vrede” noemde. Hij pochte dat hij tijdens zijn eerste termijn “de eerste president in de moderne tijd was die geen nieuwe oorlogen begon”, een uitspraak die hij prominent gebruikte

op de **Republikeinse Nationale Conventie (RNC)** in juli 2024, waar hij zei dat zijn buitenlands beleid “stabiliteit in de wereld zou brengen”. Tijdens verschillende bijeenkomsten (bijvoorbeeld in de aanloop naar de voorverkiezingen in Iowa in januari 2024) beloofde hij “voorgoed een einde te maken aan die dwaze, stomme dagen van eindeloze oorlogen” en bekritiseerde hij eerdere regeringen voor langdurige conflicten die de Amerikaanse middelen uitputten. Een kenmerkende uitspraak die hij herhaalde was: **“Ik ga geen oorlog beginnen. Ik ga oorlogen stoppen.”** Deze zin kwam in verschillende contexten terug, waaronder in overwinningsredes en aanvallen op tegenstanders. In zijn toespraak na de verkiezingen van november 2024 herhaalde hij: “Ik ga geen oorlog beginnen. Ik ga oorlogen stoppen”, en koppelde dit aan het herbestemmen van middelen naar binnenlandse kwesties in plaats van buitenlandse conflicten.

Trump heeft de mensen verraden die, net als ik, zo naïef waren om in zijn onzin te geloven. Hij is nu een oorlog begonnen die de VS niet kunnen winnen, en naarmate de lijken van de Amerikanen die in deze zinloze, illegale oorlog zijn omgekomen naar Dover, Delaware, worden gebracht, zal Trumps populariteit kelderen. Ik verwacht dat hij zal worden afgezet en veroordeeld voordat zijn ambtstermijn erop zit. Hij zal niemand anders de schuld kunnen geven dan zichzelf. Hij had een deal met Iran kunnen sluiten die zou garanderen dat Iran geen kernwapen zou verwerven. In plaats daarvan koos hij voor oorlog en zal hij die dode, stinkende molensteen om zijn nek dragen voor de rest van zijn miserabele ambtstermijn.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Iran hackte Israëlische VIP-pedofielenchantagebestanden enkele dagen voordat de VS de oorlog verklaarden

maart 2, 2026



Foto Credit: Thepeoplesvoice.tv

Enkele dagen geleden, vlak voordat de VS en Israël een totale oorlog tegen Iran begonnen om het regime omver te werpen, voerden Iraanse staatshackers een verbluffende cyberaanval uit, waarbij ze toegang kregen tot een schat aan chantage- en verzekeringsbestanden van de Mossad.

Ze hebben terabytes aan diepste geheimen van Israël buitgemaakt, waaronder militaire plannen, plannen voor valse vlaggen... en ruwe kompromat-bestanden die uitgebreide surveillanceoperaties binnen Amerika blootleggen... en meer, waaronder misdaden die zo duister zijn dat ze presidenten, miljardairs en onaantastbare elites impliceren, schrijft [Baxter Dmitry](#).

Dit gaat niet alleen over raketten en regimeverandering. Het is

chantage op planetaire schaal. Pure, als wapen gebruikte verdorvenheid. We hebben het over terabytes aan de meest verachtelijke, hartverscheurende beelden die ooit zijn vastgelegd: ritualistisch misbruik van minderjarigen, gedwongen zwangerschappen in verborgen "babyboerderijen", kannibalistische gruwelen en lagen van sadisme onder de elite die zelfs de duivel zouden doen huiveren.



Zet je schrap. Wat nu komt, zal alles wat je dacht te weten herschrijven.

In het hart van het wereldwijde schaduwimperium van Israël bevindt zich een meedogenloze machine van spionage en chantage – en Jeffrey Epstein was geen eenzame roofdier. Hij was een centraal knooppunt daarin.

Verborgene camera's in zijn landhuizen. VIP-toegang voor de machtigsten ter wereld. Directe lijnen naar inlichtingendiensten. Allemaal ten dienste van één grootschalige operatie: surveillance, dwang, controle.

Vorige week hebben Iraanse staatshackers een deel van de geheime kluis van de Mossad gekraakt. Bestanden die niet alleen spionagespelletjes blootleggen, maar ook het kompromaat onthullen dat de elite in het gareel houdt.

**Drop Site** 
@DropSiteNews

Follow  

NEW: Senior Advisor to Iran's Supreme National Council Claims Iran Has Obtained Trove of Israeli Intelligence Documents

A trusted media advisor to Iran's top security body has posted details of what Iran alleges to be a massive Israeli intelligence breach — including nuclear secrets, internal Mossad files, and blackmail material allegedly used by Netanyahu's office.

► The claims have yet to be verified and the documents have yet to be released for public review

► But the source — a known media proxy — is often used by Iranian authorities to release sensitive information before official acknowledgment



According to the thread, Iran now possesses:

1. Israel's full four-year nuclear development roadmap — including plans for military nuclear facilities, infrastructure, and technical processes

2. Classified details on U.S. weapons imports to Israel, along with storage locations

3. Records of large bribes paid to four prominent Arab figures to support the Abraham Accords

4. Complete intelligence profiles of 23 senior Israeli spies, including their contacts across the region

5. Personal data of 6 million users across Facebook, Twitter, Instagram, and Telegram

6. Sensitive infrastructure data on Israeli electricity, water, telecom, postal, transport, and healthcare systems

7. Files on 400,000 legal cases, including criminal, judicial, police, and intelligence-related cases

8. Detailed information on Israeli prisons and prisoners, including charges and classifications

9. Personal files on Benjamin Netanyahu and his wife — covering medical records, legal complaints

9. Personal files on Benjamin Netanyahu and his wife — covering medical records, legal complaints, bribery allegations, and threats used to silence accusers

10. Six 4-terabyte hard drives and 1,720 pages of secret documents from Netanyahu's private office

11. Portions of the Mossad's classified archives

12. Private surveillance data on Netanyahu's political opponents, including hidden cameras placed in their homes and hacked data from their

phones and laptops, allegedly used for blackmail



13. **Thousands of high-resolution aerial images** of Israeli cities, ports, and key infrastructure

14. **Over 40,000 hours of CCTV footage** from secure political, military, and government sites

15. **A banned recording of a heated Knesset debate involving Netanyahu**, reportedly erased from official Israeli archives

... and a list of names of people who were involved in the operation

Chantage die zo explosief is dat het rechtstreeks teruggaat naar het netwerk van Epstein... en dreigt presidenten, miljardairs en onaantastbaren ten val te brengen.



Dit is geen oude geschiedenis – het speelt zich op dit moment af.

Het is dan ook geen verrassing dat Netanyahu deze week zijn grootste hit uitbracht: hij beweerde dat Iran nog maar enkele weken verwijderd is van de atoombom. (Alweer.)

Het compromitterende materiaal was zo verwoestend dat Netanyahu wist dat er geen tijd te verliezen was. Dit was niet zomaar een inbreuk, het was een existentiële bedreiging voor de wereldwijde invloed van Israël en de schaduwnetwerken waarop het vertrouwt.

Binnen enkele dagen na de inbreuk werd de oorlog verklaard.

Waarom die urgentie? Omdat als ook maar een fractie van dit  Dutch 

kompromaat openbaar wordt – als de wereld de ware omvang ziet van de chantageoperaties van Israël, hun diepe banden met westerse instellingen, hun gebruik van pedofilie als wapen en hoe ver ze zijn gegaan om de geopolitiek te manipuleren – de gevolgen catastrofaal zullen zijn.

Dit gaat niet om het beschermen van de nationale veiligheid. Het gaat om het in stand houden van de illusie – en ervoor zorgen dat de wereld nooit achter de schermen kijkt.

Barbara Spectre maakt comeback: Nationalisme geweldig voor Joden - maar moet in Europa verpletterd worden

Ik zal u een voorproefje geven van hoe ver ze bereid zijn te gaan.

Eerste casestudy: Jeffrey Epstein. Volgens het officiële narratief stierf hij in een gevangenis in Manhattan. We weten allemaal dat dat onzin is. Toen de druk ondraaglijk werd en het risico op ontmaskering te groot, hebben ze hem niet opgeofferd... ze hebben hem gered.

Epstein werd onder de neus van het zogenaamde rechtssysteem uit de VS gesmokkeld en keerde stillematen terug naar Israël. Een waardevol bezit dat koste wat kost werd beschermd. Het was een meesterlijke afleidingsmanoeuvre – Israël trok aan de touwtjes en maakte een aanfluiting van de Amerikaanse wetgeving.

Tweede casestudy: 9/11.

Ja – *die* 9/11. Blijf bij me. Want het bewijs roept niet alleen vragen op. Het maakt de officiële lezing volledig ongeldig. En het legt de basis voor de bloedige oorlogen en de verdorvenheid van de elite die daarop volgden.

Netanyahu "voorspelde" voor het eerst dat het World Trade Center

zou worden aangevallen in zijn manifest uit 1995 "*Fighting Terrorism: How Democracies Can Defeat Domestic and International Terrorists*".



Alsof dat nog niet vernietigend genoeg was, zijn er meerdere gelegenheden geweest waarop Netanyahu zich versprak en toegaf dat 9/11 een goede zaak was... voor Israël.

Sommige dingen veranderen niet. Israëli's dansen en vieren het feit dat ze de Amerikanen weer eens om de tuin hebben geleid.

Niets te zien hier. Alleen Israëli's die zich in bunkers verschuilen, dansen en juichen terwijl er bommen op schoolmeisjes in Iran regenen.

THE WALL STREET JOURNAL.

Economy Tech Markets & Finance Opinion Free Expression Arts Lifestyle Real Estate Persona

• LIVE Updated 7 hours ago

Iran Says Over 100 School Children Killed in Strikes

By [Benoit Faucon](#)



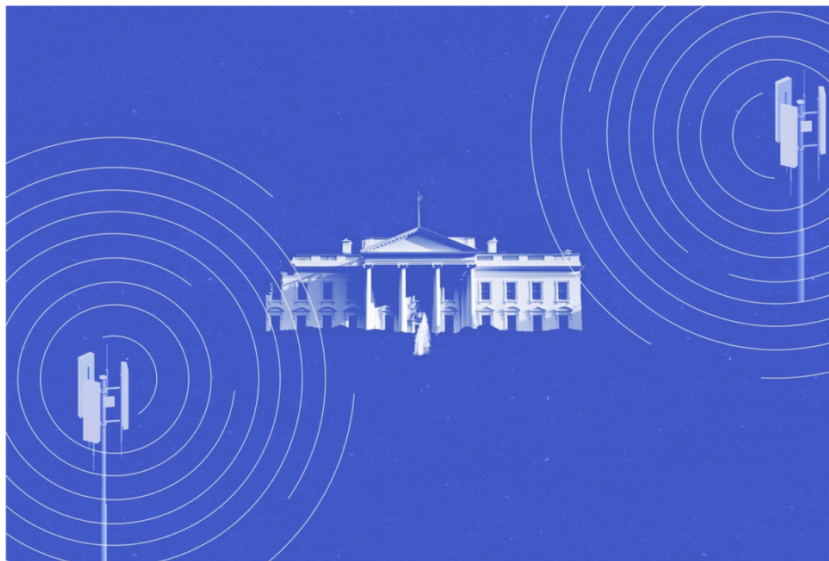
En terwijl Amerikaanse militairen worden gestuurd om te sterven voor de oorlog van Israël, precies zoals Netanyahu het had gepland. Hoe krijgen ze dit in vredesnaam voor elkaar zonder dat er ook maar een zuchtje verzet komt?

Simpel: extreme chantage.

EXCLUSIVE

 Dutch

Israel accused of planting mysterious spy devices near the White House



Politico Illustration: istock/Wikimedia Commons

En hier is de bom: Iraanse hackers hebben grote delen van dit nachtmerrieachtige archief uit de kluizen van de Mossad gestolen – we hebben het hier over verwrongen rituelen, babyfabrieken, kannibalisme en gruwelen die niet te beschrijven zijn. Genoeg om de touwtjes bloot te leggen waarmee de wereldpoppen worden bewogen.

Voor iedereen die denkt: *"Oké, misschien wist Netanyahu van tevoren van 9/11, maar deze keer vertelt hij de waarheid over de massavernietigingswapens van Iran..."*

Denk nog eens goed na. Hij gebruikte precies hetzelfde script met Saddam Hoessein – hij voerde de regering-Bush met overdreven beweringen over Iraakse massavernietigingswapens om aan te dringen op oorlog.

Het resultaat? Geen massavernietigingswapens. Alleen eindeloos bloedvergieten, destabilisatie en een erfenis van leugens.

De waarheid is dat Netanyahu niet alleen van tevoren op de hoogte was van 9/11, maar dat Israël er ook achter zat. En voor degenen die

bereid zijn om zich in het konijnenhol te begeven: het bewijs
alleen indirect, het is *overweldigend*.



Het ware gezicht van Israël

Jaren voor 9/11 predikten prominente Israëlische rabbijnen over de komende vernietiging van twee grote gebouwen in New York City, waarbij ze beweerden dat dit het begin zou markeren van een nieuw tijdperk van enorme oorlogen.

Ze hadden gelijk.

De rabbijnen bezochten zelfs het World Trade Center en zeiden tegen omstanders dat ze "afscheid moesten nemen" van de torens.

Dit was een langdurige operatie, jaren van tevoren gepland, met agenten in het World Trade Center en Mossad-agenten verspreid over het hele land in ondersteunende rollen.

Er zijn zes vragen die dringend beantwoord moeten worden.

1. Waarom werden 4.000 joden gewaarschuwd om op 9/11 weg te blijven van het World Trade Center? En 2. Waarom kwam de waarschuwing voor joden alleen via een Israëlische app... *in het Hebreeuws?*

3. Waarom was Howard Lutnick die dag niet op zijn werk?

4. Waarom was eigenaar Larry Silverstein afwezig? En 5. Waarom verhoogde hij de verzekering vlak voor de aanslagen?

6. Waarom mochten de "**dansende Israëli's**" na maanden in Amerikaanse hechtenis terugkeren naar Israël?

Volgens de Mossad is de wereld niet zomaar een podium – het is hun

podium. Ze casten zichzelf als regisseurs, producenten en hoofdrolspelers in een wereldwijde psy-op die is ontworpen om de perceptie te manipuleren en hun agenda te bevorderen.

Dit is geen theorie – ze geven het zelf toe. Het staat zelfs in hun officiële motto: *"oorlog voeren door middel van misleiding en bedrog."*

In werkelijkheid zijn Israël en Al-Qaeda bondgenoten. Netanyahu vergat ons dat te vertellen toen hij 9/11 vierde en de VS aanspoorde om Irak aan te vallen. En daarna Iran.

Moet je eraan herinnerd worden hoe absurd het werd? Er wordt ons verteld dat het paspoort van een kapers op miraculeuze wijze de vuurbal van een explosie van vliegtuigbrandstof heeft overleefd en volledig intact op de grond is gevallen, vlak naast de smeulende ruïnes.

Denk daar eens over na. Een paspoort overleeft wat de zwarte dozen niet hebben overleefd.

Dan is er nog het feit dat de stem van een kapers, zoals die op de nationale televisie werd uitgezonden, werd ingesproken door een Israëliisch-Hebreeuwse stem.

En vergeet dit stukje van de puzzel nooit: een groep zogenaamde Israëliische "kunststudenten" had vier jaar lang, tot aan 9/11, onbeperkte toegang tot de 89e tot en met 95e verdieping van de North Tower.

Geen beveiligingspersoneel. Geen onderhoudspersoneel. Gewoon een wisselende groep mensen, van wie sommigen inmiddels zijn geïdentificeerd als Mossad-agenten met expertise op het gebied van explosieven, met uitstekende toegang tot de verdiepingen die later zouden worden verwoest.

Hamas houdt stand in Gaza ondanks inspanningen leger.

Israëlische media

Zoek het maar op – het staat er allemaal. Ze noemden zichzelf E-TEAM en **GELATIN**. Ja, Gelatin – als in explosieve gel.

De doofpotaffaire rond 9/11 is hun ergste geheim.

Daarom willen ze ons zo graag in het ongewisse houden. Waarom zijn de documenten over 9/11 na 25 jaar nog steeds geheim en achter slot en grendel?

En waarom ontbreken er documenten uit de periode 1999-2001 in de dossiers van **Jeffrey Epstein** van het Amerikaanse ministerie van Justitie?

Er is maar één reden: omdat de waarheid gevaarlijker is dan het officiële verhaal.

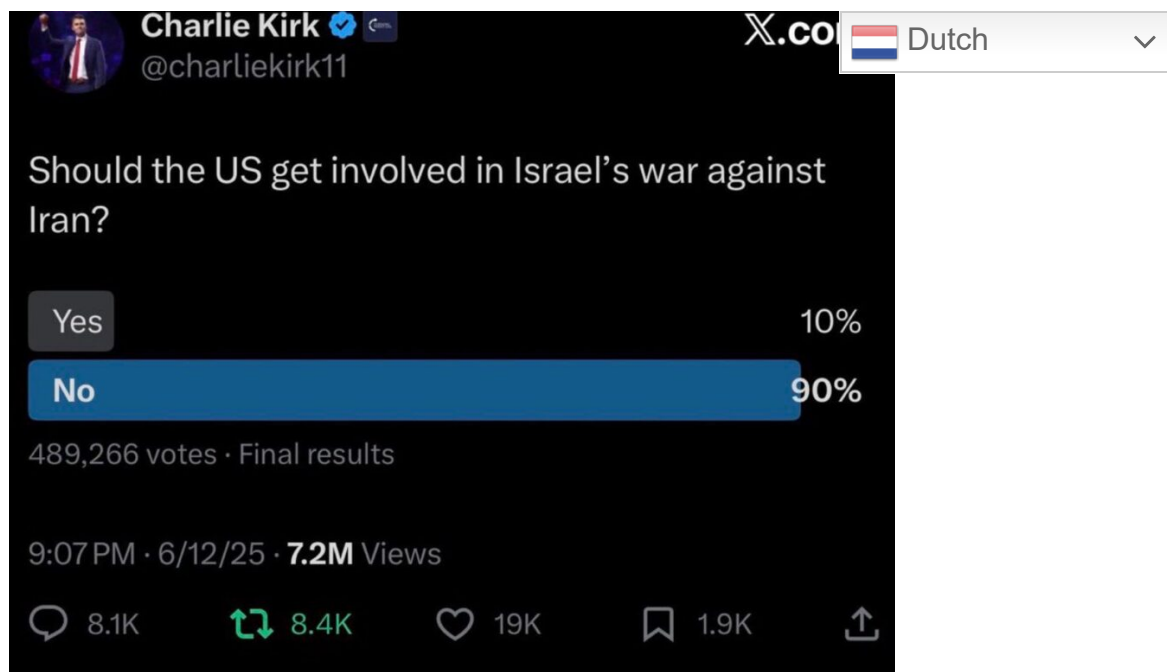
Ze beschermen niet de nationale veiligheid – ze beschermen zichzelf tegen ons. Tegen de gevolgen die zullen komen als het publiek te weten komt wat er die dag echt is gebeurd... En tegen het chantage-materiaal dat ze in handen hebben over de medewerkers van Epstein en dat nog steeds is weggelaten uit de dossiers over Epstein.

Met zulke duistere en explosieve geheimen is het geen verrassing dat Israël bereid is om Amerika en Europa met kernwapens te bestoken en de wereld in duisternis te storten, liever dan de waarheid aan het licht te laten komen.

Ja, echt waar. Het heet de Samson-optie. Officieel Israëlisch beleid. Zoek het maar op, als je nog steeds denkt dat Israël je vriend is.

En onthoud: er sterven mensen voor deze waarheid.





Als je zelf onderzoek doet en online gevaarlijke onderwerpen uitpluist, moet je jezelf beschermen.

De populairste VPN's ter wereld – waaronder ExpressVPN, CyberGhost en Private Internet Access – zijn opgekocht door een Israëlisch bedrijf: Kape Technologies.

De wortels van Kape gaan terug naar Crossrider, een [malware-distributeur](#) die berucht is vanwege het [kapen van apparaten van mensen](#). En het personeel? Dat bestaat uit voormalige Israëlische inlichtingenagenten – precies de mensen die de krachtigste surveillancetools van Israël hebben gebouwd.

We hebben het hier over veteranen van Unit 8200 – [de Israëlische NSA op steroïden](#) – en de Duvdevan Unit, het undercover doodseskader van Israël. Commando's die zijn getraind om te infiltreren, zich te vermommen en moorden te plegen.

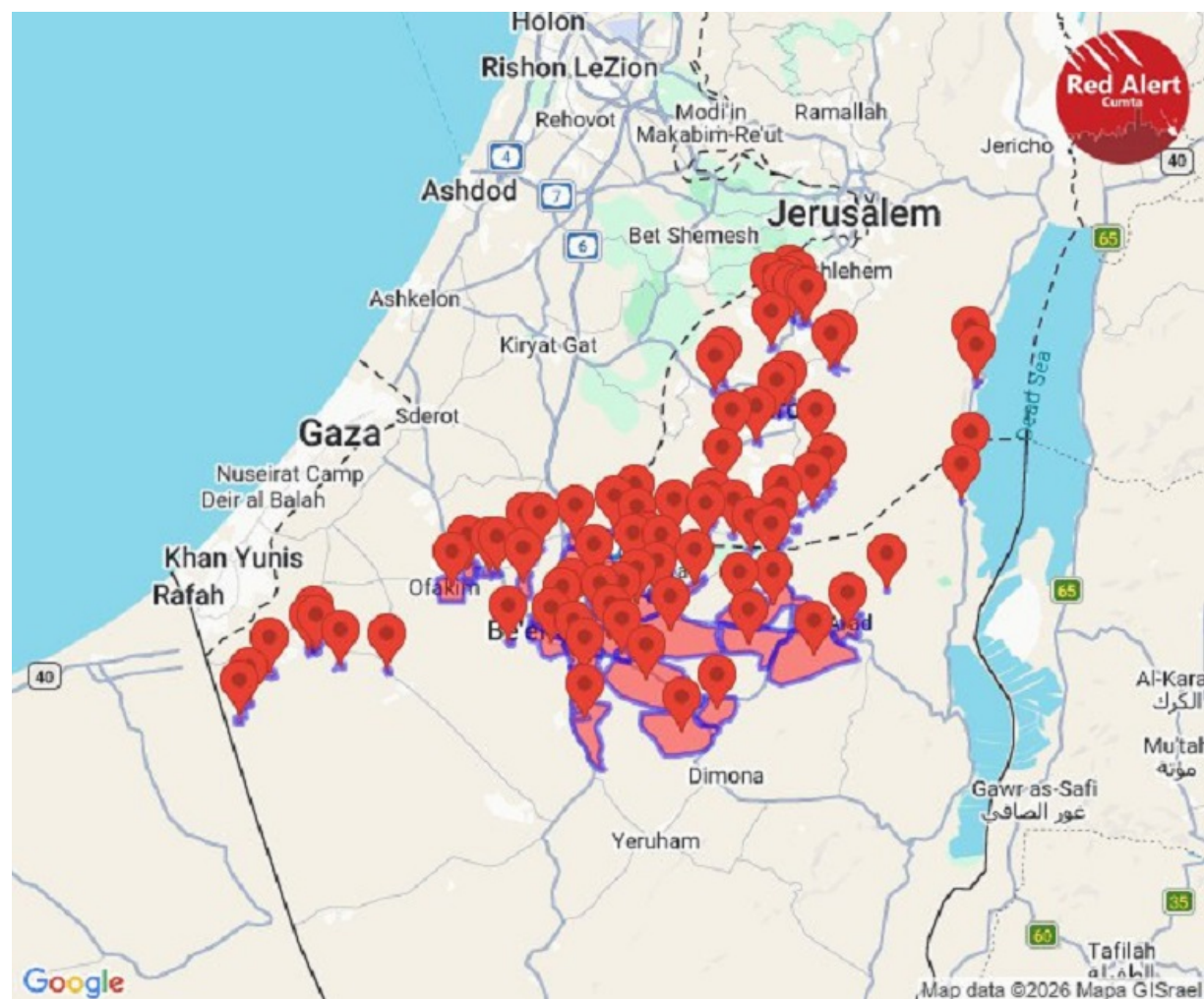
Dit zijn precies de mensen die je betaalt om je privacy te beschermen. Het is niet alleen een zieke grap – het is een clou, en [jij bent degene om wie ze lachen](#).

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke

Eerste beelden van de oorlog van de joods-Amerikaanse pedo-dictatuur tegen Iran

 dissident.one/eerste-beelden-van-de-oorlog-van-de-joods-amerikaanse-pedo-dictatuur-tegen-iran

28 februari 2026



Er is nog geen serieuze operatie begonnen.

Iran probeert de onderscheppingsraketten van ZOG uit te putten met zijn oude ballistische raketten.

@ME_Observer_:

Binnen drie uur:

- ◆ Amerikaanse en Israëlische lucht- en zeeaanvallen op een breed scala aan doelen in Iran.
- ◆ De Iraanse strijdkrachten activeerden hun luchtverdediging om de

aanvallen te pareren.

- ◆ De Iraanse Revolutionaire Garde kondigde het begin van haar reactie aan en lanceerde tientallen raketten en drones richting bezet Palestina.

- ◆ Sirenes klonken op meer dan 300 locaties die door Israël bezet zijn.

- ◆ Heftige explosies werden gehoord in bezet Palestina.

- ◆ Iraanse troepen vielen Amerikaanse bases aan in Qatar, Bahrein, Abu Dhabi en Koeweit.

Amerikaanse bases in de regio waarvan bevestigd is dat ze doelwit zijn van Iraanse raketten:

- Luchtmachtbasis Al Udeid in Qatar
- Luchtmachtbasis Al Salmiya in Koeweit
- Luchtmachtbasis Al Dhafra in de Verenigde Arabische Emiraten
- Basis van de Amerikaanse Vijfde Vloot in Bahrein

‘Geen enkel land heeft ooit zo veel Amerikaanse militaire bases in slechts een uur tijd durven aanvallen’, schrijft Elijah J. Magnier, maar zoals gezegd gebruikt Iran oude raketten en is het nog niet spectaculair.

Beelden:

 NOW

Missile impacts on American bases in Iraqi Kurdistan pic.twitter.com/Sawkq9N3ms

— Iran Observer (@IranObserver0) February 28, 2026

NOW, MISSILE IMPACT ON US BASES IN QATAR pic.twitter.com/9d9pFgHN82

— Iran Observer (@IranObserver0) February 28, 2026

 MISSILE IMPACTS ACROSS HEBRON IN ISRAEL pic.twitter.com/b5FYcWdNMU

— Iran Observer (@IranObserver0) February 28, 2026

🚀 IRANIAN MISSILE IMPACTS ON AMERICAN BASES IN THE UAE
pic.twitter.com/bWTx0utlfo

— Iran Observer (@IranObserver0) February 28, 2026

nice hits into the U.S. naval base in Bahrain: pic.twitter.com/cLPBquhHu9

— — GEROMAN — time will tell — 🗿 — (@GeromanAT) February 28, 2026

Naast Amerikaanse bases wordt het pedohoofdkwartier geraakt:

⚡ Additional Missile launches from Iran towards Israel. (12h30)

Likely aimed at Air Force Bases such as Nevatim/Hatzerim. <https://t.co/t2blvHMFNQ> pic.twitter.com/aPjhh56fz8

— MenchOsint (@MenchOsint) February 28, 2026

Iranian missile strike in HAIFA pic.twitter.com/GZxDq12aDZ

— — GEROMAN — time will tell — 🗿 — (@GeromanAT) February 28, 2026

Het volk van de duivel mag weer een tijdje onder de grond waar het thuishoort:

They illegally bomb another country without any justification, for the second year running, and then they put out videos as if they're the innocent victims. Beyond parody. <https://t.co/esljELXnZH>

— Mehdi Hasan (@mehdirhasan) February 28, 2026

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag  om meer te lezen over

Iran moet zijn genadeklap in de regio nog toebrengen, terwijl de Amerikaanse marine steeds kwetsbaarder lijkt

Na slechts 24 uur lijkt Iran de speler te zijn met een uitgesproken militaire strategie, terwijl er gaten beginnen te ontstaan in die van Trump. En Teheran heeft de VS nog niet eens met zijn knock-outklap geraakt: olie.

maart 2, 2026



Foto Credit: Strategic-culture.su

Zondagmorgen vroeg werd bevestigd dat de hoogste leider van Iran was gedood door Amerikaanse/Israëlische luchtaanvallen, wat ongetwijfeld door Trump en Netanyahu zal worden gezien als een belangrijke overwinning in hun misplaatste streven naar regimeverandering. Maar was dat echt een overwinning? Berichten uit Iran geven aan dat hij vrijwel onmiddellijk zal worden vervangen door zijn zoon, die sowieso al een sleutelrol speelde in het leiderschap van het land en wiens benoeming wel eens een belangrijke positieve stap

voorwaarts zou kunnen zijn voor het land, aang
veel Iraniërs, hoewel ze hervormingen in hun land
willen, maar al te goed weten dat het idee van
regimeverandering een valstrik is van Israël, die zij
afwijzen.



Iran heeft in slechts 24 uur al een aantal overwinningen behaald, en
hun paraatheid was deze keer duidelijk, wat, hoe je het conflict ook
bekijkt, zeker een gevolg was van Trumps eerdere acties in juni, toen
hij met instemming van de Iraanse leiders Iraanse nucleaire
installaties bombardeerde, schrijft

[Martin Jay](#).

Een dergelijke gezellige deal bestaat vandaag de dag niet meer. De
Iraniërs hebben op de harde manier geleerd dat Trump niet te
vertrouwen is en zelfs geen controle heeft over deze beslissingen. Wat
we nu zien, is het begin van een langdurige oorlog die zich op
verschillende fronten tegelijk zal ontfouwen, waarbij de Iraniërs geen
haast hebben om in hoog tempo door te gaan. Hun aanzienlijke
aanvallen op een Amerikaanse marinebasis en een marineschip zijn
een voorproefje van de ballistische raketcapaciteit van Iran, die nu
ook op Israël zelf begint neer te regenen.

De dood van de Opperste Leider was eigenlijk geen grote
overwinning, aangezien hij geen echte poging deed om onder te
duiken, maar in zijn kantoor werd vermoord. Benjamin Netanyahu
daarentegen vluchtte uit Israël en werd uiteindelijk beschermd door
het land dat de holocaust heeft gepleegd. En zo kan Bibi langzaam
toekijken hoe zijn eigen land uiteenvalt, terwijl de regio te maken
krijgt met een nieuwe realiteit: olie.

**The New York Times meldt dat burgers in Gaza "in
ongekend tempo worden gedood"**

Olie zal een cruciale, beslissende factor zijn in hoe lang Israël en de

VS de oorlog kunnen voortzetten, aangezien Iran geen tijd heeft verloren met het afsluiten van de Straat van Hormuz, terwijl de Amerikaanse vloot van schepen gewoon toekeek. Dit is wellicht een gebied waarop Trump de gevolgen ernstig heeft onderschat, aangezien energieanalisten al voorspellen dat de prijs van ruwe olie de komende weken zal stijgen tot bijna 120 dollar. Het afsluiten van een van de meest cruciale kanalen, die 20 procent van de wereldwijde olievoorziening levert, is echter slechts een deel van het horrorverhaal dat Iran voor Trump en Bibi in petto heeft. Gewaarschuwd dat ze zouden worden aangevallen – of dat in ieder geval hun Amerikaanse militaire bases legitieme doelwitten zouden zijn – hebben de GCC-landen gereageerd op een manier die Israël en de VS zal bevallen: Saoedi-Arabië heeft gezegd dat ze binnenkort Iran zullen aanvallen, waarbij Qatar en de VAE zich waarschijnlijk zullen aansluiten.



Een dergelijke strategie zou echter een kolossale beoordelingsfout en een spectaculaire misrekening zijn, die de oorlog in het voordeel van Iran zal versnellen en de VS en Israël zal dwingen zich over te geven, aangezien Teheran de achilleshiel van de hele operatie zal aanvallen. Iran kan de volledige olie-infrastructuur van deze GCC-landen binnen enkele uren vernietigen, wat niet alleen een verwoestende klap zou zijn voor de economieën van die landen, maar ook een aanzienlijke impact zou hebben op de wereldolieprijzen, onder meer waardoor Rusland zou worden versterkt. Op dit moment hoeft Iran niet zo ver te gaan, maar als de GCC-landen hun dreigementen echt uitvoeren, zal het weinig keuze hebben.

Overweldigende overwinning van Trump in 2024 - Martin Armstrong

Een ander cruciaal punt van verkeerde inschatting is de logistiek van Amerikaanse oorlogsschepen die in de Straat van Hormuz opereren. De zeestraat is al gesloten en alle pretenties van Amerikaanse militaire planners om Iran in deze oceaan aan te vallen, zijn de grond in

geboord door de succesvolle vernietiging van de Amerikaanse marinebasis in Bahrein, wat natuurlijk wordt gebagatelliseerd door de Amerikaanse media, waarvan de "journalisten" met hun lage IQ zichzelf nog dommer maken door de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken te vragen waarom Iran Amerikaanse bases bombardeert. De Amerikaanse marinebasis in Bahrein was een cruciale bevoorradingshaven voor Amerikaanse oorlogsschepen die ongeveer 90 raketten aan boord hebben. De torpedobootjagers die nu vastzitten in de Straat van Hormuz kunnen niet meer herladen als ze die raketten opgebruiken. De andere schepen die zich aan de andere kant van de blokkade bevinden, kunnen nu alleen nog maar bevoorraad worden bij de Amerikaanse basis van Diego Garcia, die drie dagen varen verderop ligt. Het is een understatement om te zeggen dat dit een grote klap is voor de hele operatie. Het is een blunder van buitengewoon slechte planning en een geniale militaire zet van Iran om de Amerikaanse marinebasis in Bahrein op de eerste dag aan te vallen, en het verklaart waarom de intense woede van de vergeldingsactie in juni vorig jaar zich niet heeft herhaald. Iran heeft er alle vertrouwen in dat zijn planning de vijand zal verslaan, aangezien het een aantal troeven in handen heeft, en daarom is zijn reactie meer afgewogen en minder hectisch. Iran is al jaren bezig met de planning van deze oorlog, en de aanval van Trump vorig jaar heeft hen alleen maar meer gefocust en hun militaire strategie zo aangescherpt dat ze zelfs na 24 uur eruitzien als de overwinnaars met een echte strategie die vruchten afwerpt, in plaats van hun vijanden die versuft en verward zijn. Is het echt zo verwonderlijk dat matrozen op de USS Gerald Ford het toiletsysteem aan boord hebben gesaboteerd door het te blokkeren met T-shirts, om zo de reis naar de Golf te vertragen?



GOOD INFORMATIONAL VIDEO ON WHAT
HAPPENS WHEN THE STRAIGHT OF HORMUZ
CLOSES.

IT CLOSED YESTERDAY.

Zeven landen in vijf jaar. Irak. Syrië. Libanon. Libië. Somalië. Soedan. En als laatste – Iran.

 dissident.one/zeven-landen-in-vijf-jaar-irak-syrie-libanon-libie-somalie-soedan-en-als-laatste-iran

1 maart 2026



Op 28 februari om 2:30 uur 's ochtends, Washingtonse tijd, plaatste een president die ooit beloofde een einde te maken aan de eindeloze oorlogen een acht minuten durende video op Truth Social en kondigde het begin van een nieuwe oorlog aan. Operatie Epic Fury, noemden ze het. Epic Fury. De marketingafdeling van de imperiale ineenstorting heeft nog nooit zo hard gewerkt, schrijft Gerry Nolan.

B-2-bommenwerpers. Aanvallen vanaf vliegdekschepen. Explosies in Teheran, Isfahan, Qom, Karaj, Kermanshah en Tabriz. Een meisjesschool in het zuidelijke Minab werd getroffen – het dodental is inmiddels bevestigd op 85 kinderen en loopt nog steeds op, hun lichamen nog warm terwijl het Pentagon zich voorbereidde op de

briefings over de strategische doelstellingen. En het uitgesproken doel, verkondigd door de machtigste man ter wereld vanaf een podium met een witte Amerikaanse baseballpet in Mar-a-Lago – regimeverandering. “Als we klaar zijn, neem dan jullie regering over.” Gesproken tegen negentig miljoen Iraniërs terwijl hun steden in vlammen opgingen, alsof een revolutie zomaar uit de lucht gedropt kan worden als een pamflet.

Vervolgens gebeurden er binnen enkele uren twee dingen tegelijk die alles vertelden over wat deze dag werkelijk inhield.

Trump zou Iran om een staakt-het-vuren hebben gevraagd. Dezelfde man die beloofde “hun raketten te vernietigen en hun raketindustrie met de grond gelijk te maken”, die de Revolutionaire Garde opdroeg “leg je wapens neer of je zult zeker sterven”, die dit een “nobeles missie” noemde, zocht via achterkanalen naar een uitweg. Uren later. Niet dagen. Uren. Hij heeft er nog nooit zo zwak uitgezien, en gezien de concurrentie is dat een opmerkelijke uitspraak.

En tegen de avond stapte Netanyahu – de architect van deze illegale en waanzinnige oorlog, de man die het Israëls grootste existentiële kans noemde, die op een Poerim-ochtend tegen het Israëlische volk zei: “De leeuw heeft gebruld, wie zal niet vrezen?” – aan boord van zijn officiële staatsvliegtuig, de Wing of Zion, dat vier uur lang boven de Israëlische kust had gecirkeld om Iraanse aanvallen te ontwijken, en vloog westwaarts. Over Griekenland. Op weg naar Berlijn. Weg van de raketten die hij had gelanceerd. Weg van de Israëliërs die hij had achtergelaten om de gevolgen te dragen.

Tussen die twee datapunten – Trumps paniekerige achterkamertjescommunicatie en Netanyahu’s vlucht naar Duitsland – ligt het hele verhaal van deze oorlog. De ene man gaf het bevel vanuit een resort in Florida. De andere gaf het bevel en verliet vervolgens het land dat hij zogenaamd moest beschermen. De

Israëliërs die schuilen in schuilkelders van Haifa tot Tel Aviv, de enorme schade in beide steden, de sirenes, de voorspelbare mislukkingen van de onderscheppingsraketten – zij zijn degenen die de prijs betalen voor een beslissing die werd genomen door een man die zijn socialemediastatistieken in de gaten hield in Mar-a-Lago en een man die is aangeklaagd voor corruptie en die een oorlog nodig had om zijn eigen kiezers te behouden.

Ondertussen kondigde Iran aan dat het zich voorbereidt op de inzet van wapens “zoals de wereld nog nooit heeft gezien”. Trump kondigde aan – uiteraard via Truth Social – dat Khamenei dood is. Urenlang noemden de Iraanse staatsmedia hem “standvastig en vastberaden, de leider van het veld”. Tegen de avond bevestigden de Iraanse staatsmedia het. Ayatollah Ali Khamenei – de Opperste Leider gedurende vijfendertig jaar, de man die acht Amerikaanse presidenten overleefde, sancties, moordaanslagen, een brute oorlog met Saddams Irak en de Twaalfdaagse Oorlog overleefde – is dood. De onthoofdingsaanval was geslaagd. De secretaris van de Iraanse Veiligheidsraad beloofde een “onvergetelijke les”. Patriot-systemen slaagden er niet in het grootste deel van de laatste Iraanse raketgolf te onderscheppen. China kondigde een onmiddellijke stopzetting aan van alle export van zeldzame aardmetalen naar de Verenigde Staten – een stap die werd ingezet op het moment dat de aanval begon. Peking “houdt de situatie nauwlettend in de gaten”. Het Iraakse verzet heeft zich officieel in het conflict gemengd. En de raketten bleven vliegen.

Wat er gebeurde in de uren voordat de bommen vielen, zal deze regering in het oordeel van de geschiedenis ten gronde richten. De timing.

Op 26 februari zat de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken, Abbas Araghchi, in Genève tegenover de Omaanse bemiddelaars en bereikte hij wat de Omaanse minister van Buitenlandse Zaken, Badr Al-Busaidi, publiekelijk omschreef als een doorbraak. Iran had

ermee ingestemd om nooit verrijkt uranium boven de civiele niveaus op te slaan. Volledige verificatie door het IAEA. En om de huidige voorraden onomkeerbaar terug te brengen tot “het laagst mogelijke niveau”. Al-Busaidi zei dat vrede “binnen handbereik” was. Dit waren geen diplomatieke beleefdheden – dit waren de concrete voorwaarden van een overeenkomst die in realtime vorm kreeg. Wat volgde was agressie en verraad in de technische betekenis van beide woorden: het aanvallen van een land tijdens actieve onderhandelingen waarin dat land aantoonbaar bereid was aanzienlijke en blijvende concessies te doen.

Achtveertig uur later vielen de bommen.

En dit is de tweede keer. In juni 2025 voerde Operatie Midnight Hammer een aanval uit op drie Iraanse nucleaire installaties – Natanz, Isfahan en Fordo – terwijl er tegelijkertijd onderhandelingen gaande waren. De locaties waren leeg. Centrifuges waren enkele dagen eerder verplaatst. De Verenigde Staten vuurden dertig Tomahawk-kruisraketten af op een berg vol geëvacueerde tunnels en verklaarden het een strategisch succes. Trump kondigde aan dat hij het Iraanse nucleaire programma had vernietigd. Vervolgens gebruikte hij datzelfde vernietigde nucleaire programma – dat hij al had vernietigd – als voorwendsel om acht maanden later een grotere oorlog te beginnen. Een Israëlische defensiefunctionaris bevestigde vandaag aan Reuters dat de datum voor de aanvallen van vandaag “weken geleden” was vastgesteld – terwijl die onderhandelingen nog gaande waren. De datum was al omcirkeld op een kalender in Tel Aviv voordat de gesprekken in Genève begonnen.

Dit verzin je niet. Je kunt je die dag alleen maar herinneren en je verbazen over de incompetentie en arrogantie.

Aan de vooravond van Operatie Epic Fury vertelde Trump aan journalisten dat hij “niet tevreden” was met de onderhandelingen. Iran wilde “de sleutelwoorden niet uitspreken”. Hij was “niet

tevreden” – terwijl de Omaanse bemiddelaar op televisie sprak over een doorbraak. Terwijl Araghchi handen schudde. Terwijl technische commissies vervolgvergaderingen inplanden.

Diplomatie is in de handen van deze regering geen weg naar vrede. Het is verkenning en slecht theater. Een mechanisme om te achterhalen wat Iran het meest waardeert, de concessies in kaart te brengen en vervolgens de tafel te bombarderen terwijl de inkt nog nat is. Twee keer. Hetzelfde toneelstuk, hetzelfde script, dezelfde overwinningsverklaring de ochtend erna, te midden van de puinhoop. Als je bewijs nodig had dat nucleaire ontwapening nooit het doel was, dan is dat vanochtend geleverd in de vorm van kruisraketten, brandende scholen en een verzoek om een ceasefire dat nog voor de lunch binnenkwam.

Drieëntwintig jaar geleden stapte een gepensioneerde viersterrengeneraal van de NAVO, Wesley Clark, enkele weken na 11 september het Pentagon binnen en kreeg een geheim memo van het kantoor van de minister van Defensie te zien. Zeven landen in vijf jaar, stond erin. Irak. Syrië. Libanon. Libië. Somalië. Soedan. En als laatste – Iran. Clark maakte zijn verhaal in 2007 openbaar. Hij werd grotendeels genegeerd. Kijk nu eens naar de stand van zaken.

Irak: versplinterd, de staat ontbonden, omstandigheden gecreëerd voor ISIS die de regio nog steeds teisteren. Libië: een door krijgsheren verscheurde catastrofe. Syrië: ingestort. Libanon: uitgehold. Soedan: burgeroorlog. Somalië: een permanente catastrofe. En nu, helemaal onderaan de lijst, precies waar het altijd al stond: Iran.

Het plan was nooit een reactie op 11 september. Het dateert van vóór die tijd. Paul Wolfowitz vertelde Clark in 1991 dat de les van de Golfoorlog onomwonden was: de Sovjets zullen ons niet langer tegenhouden. “We hebben vijf, misschien wel tien jaar om deze oude Sovjet-surrogaatregimes op te ruimen.” Opruimen. Alsof de geschiedenis een puinhoop is die opgeruimd moet worden, en het

opruimen toevallig vliegdekschepen en munitie vereist die elk twaalf miljoen dollar kosten.

Iran stond als laatste op de lijst, niet omdat het de minste bedreiging vormde, maar omdat het het moeilijkst was. Omdat eerst de anderen moesten worden ontmanteld – Hezbollah verzwakt, Syrië gevallen, de regionale structuur opgeruimd – voordat de hoeksteen werd aangepakt. Die hoeksteen wordt nu aangepakt, niet omdat Iran een kernwapen heeft gebouwd, niet omdat Iran het Amerikaanse grondgebied bedreigt, maar omdat het plan dat voorschreef. En plannen in Washington overleven elke regering die beweert zich ertegen te verzetten.

Trump heeft dit plan niet geschreven. Hij heeft het ondertekend. De ‘deep state’ heeft geen loyaliteit nodig. Ze heeft alleen toegang nodig tot de lanceercodes en een marionet die te incompetent en te zwak is om nee te zeggen.

En toen ging het echt los.

Iran lanceerde gelijktijdig tientallen ballistische raketten en shahed-drones op Israël en Amerikaanse militaire bases in de Golfregio: Bahrein, Qatar, Koeweit, de Verenigde Arabische Emiraten, Saoedi-Arabië, Jordanië en Syrië. Zonder waarschuwing. Zonder voorbereiding. Het commandocentrum van de Vijfde Vloot van de Amerikaanse marine in Bahrein werd direct getroffen. Al-Udeid in Qatar – dezelfde basis die Iran in juni 2025 nog zo schampte als een soort schijnvertoning – werd opnieuw geraakt, dit keer zonder enige schijnvertoning. Explosies in Dubai. De haven van Jebel Ali – de grootste haven in het Midden-Oosten – werd getroffen door een raket. Achttien explosies in de stad tegen de vroege avond, waaronder brokstukken van Iraanse drones die op het Burj Al Arab-hotel terechtkwamen. Binnen enkele uren stonden er lange rijen bij benzinestations in Beiroet. Veertienduizend vluchten werden geannuleerd. Etihad schortte alle vluchten van en naar Abu Dhabi op.

Enorme schade in Haifa na twee Iraanse raketaanvallen. Tegen de avond waren er 35 bevestigde aanvallen op Israëliisch grondgebied, waarbij de Israëlische hulpdiensten 94 gewonden meldden. Het Iraakse verzet mengde zich officieel in het conflict. De Houthi's hervatten hun operaties in de Rode Zee. En Iran kondigde wapens aan “die de wereld nog nooit heeft gezien” – kort, ongespecificeerd, uitgesproken met de kalmte van een bevel dat geen verdere toelichting behoeft.

Wat de huidige reactie van Iran onderscheidde van die van juni 2025, was niet de schaal, maar de discipline. Voordat er ook maar één luchtafweerbatterij in gebruik werd genomen, werd het Iraanse luchtruim vrijgemaakt van alle civiele vliegtuigen. Elke commerciële vlucht moest vertrekken. Pas toen, en alleen toen, activeerde het leger zijn geïntegreerde luchtafweernetwerk en begon het met de vergeldingsaanvallen – ongeveer een uur nadat de eerste aanvallen waren uitgevoerd. Dit detail, klein en onopgemerkt in de meeste westerse media, zegt alles. Het Iraanse leger nam doelbewuste, methodische stappen om ervoor te zorgen dat dit niet opnieuw zou gebeuren. Dit is niet het gedrag van een regime in paniek. Dit is het gedrag van een leger dat dit had geoefend, een eerdere versie ervan had meegemaakt en acht maanden later terugkwam met de geleerde lessen en de gecorrigeerde procedures.

En nu de man die het begon en vervolgens vluchtte.

Netanyahu sprak Israël vanochtend toe in de volle betekenis van het Poerim-lied, verwijzend naar Aman en Esther, het gebrul van de leeuw en de eeuwigheid van Israël. “Het lot is geworpen,” zei hij tegen zijn volk. “We zullen als één man met één hart staan.” Hij vertelde hen dat er offers gebracht zouden worden, “misschien zelfs zware offers,” en dat hij wist dat ze de veerkracht bezaten om die te dragen.

Daarna stapte hij in een vliegtuig.

De man die Poerim, het gebrul van de leeuw en de eeuwigheid van Israël aanhaalde, was in Duitsland toen de raketten Haifa troffen. Hij zal met zijn laffe verklaringen komen – veiligheidsprotocollen, continuïteit van het commando, de Wing of Zion evacueert altijd tijdens escalaties. Niets daarvan verandert wat het beeld zegt over de kloof tussen de man die zijn volk om “zware offers” vraagt en de man die ervoor koos om er niet voor hen te zijn.

Betrouwbare berichtgeving suggereert dat Trump niet zozeer de architect van deze oorlog was, maar eerder een gewillige gijzelaar. De analyse stelt dat Netanyahu dreigde Iran eenzijdig aan te vallen als Trump zich niet bij hem zou aansluiten. Deze dreiging uitte hij precies nadat de Amerikaanse strijdmacht in de Golf volledig was samengesteld – wetende dat de vliegdekschepen en de munitie gereed waren en dat een eenzijdige Israëlische aanval de Amerikaanse troepen binnen het bereik van Iraanse vergeldingsaanvallen zou brengen, ongeacht of Trump een aanval had bevolen.

De grootste ironie: Israël is minder veilig dan afgelopen vrijdag. De Straat van Hormuz is afgesloten. Iraanse raketten treffen Haifa. De Patriot-batterijen raken uitgeput. De Houthi's hebben hun operaties in de Rode Zee hervat. Het Iraakse verzet is het land binnengedrongen. Iran heeft wapens aangekondigd die nog niemand heeft gezien.

Hoe loopt dit af? Op wiens voorwaarden?

Trump wil dit kort. Hij houdt de markten, de olieprijs en de populariteitscijfers nauwlettend in de gaten. Amerikanen zullen deze situatie niet wekenlang tolereren nu de olieprijs richting de 150 dollar per vat gaat, en Trump weet dat. De informele gesprekken over een staakt-het-vuren vóór de eerste dag bevestigen dat hij dat weet.

Iran was donderdag in Genève. De deal bestond. De deal werd

gebroken. En de voorwaarden die er nu zijn – met de Straat van Gibraltar gesloten, de Patriot-batterijen uitgeput, de mogelijkheden voor coalitie-aanvallen beperkt door de grote afstanden en een Chinees embargo op zeldzame aardmetalen dat al van kracht is – zijn slechter dan de voorwaarden die achtenveertig uur geleden werden geschrapt. De onderhandelingspositie is niet verbeterd. Sterker nog, die is verslechterd. En er zit een man in Berlijn.

De “protesten” die hieraan voorafgingen, waren in zekere zin gemanipuleerd theater. De economische ineenstorting was echt. De rial stond op 1,4 miljoen voor de dollar. De inflatie bedroeg 42 procent. De voedselprijzen waren met 72 procent gestegen. Een diepgewortelde woede – allemaal het gevolg van sancties die in Washington waren ontworpen om precies dit soort maatschappelijke verdeeldheid te veroorzaken. Laat niemand de terechte woede van gewone Iraniërs bagatelliseren, die gebukt gaan onder wanbeheer, klerikale arrogantie en een economische belegering die de westerse pers steevast vergeet te vermelden wanneer ze de redenen voor de woede van de Iraniërs bespreekt.

Maar te midden van die oprechte woede grepen anderen in.

Op 29 december (2025), terwijl de economische pijn zich vanuit de Grote Bazaar van Teheran verspreidde, plaatste het officiële Farsi X-account van de Mossad: “Ga samen de straat op. De tijd is gekomen. We staan achter jullie. Niet alleen van een afstand en met woorden. We staan ter plekke bij jullie.” De post werd 1,15 miljoen keer bekeken. Voormalig CIA-directeur Mike Pompeo reageerde: “Gelukkig nieuwjaar aan elke Iraniër op straat. En ook aan elke Mossad-agent die naast hen loopt.” Hij zei dit publiekelijk. Het voormalige hoofd van de Amerikaanse inlichtingendienst verkondigde aan de wereld dat Israëlische agenten waren geïnfiltreerd in de Iraanse protesten. Niemand in de westerse media keek er van op.

De Iraanse veiligheidsdiensten arresteerden begin januari een

bevestigde Mossad-agent in Teheran. Hij werd gefilmd terwijl hij een bekentenis aflegde en details gaf over rekrutering op afstand via sociale media, contactpersonen in Duitsland, instructies om doelwitten te fotograferen, protesten bij te wonen en beelden naar het buitenland te sturen. In safehouses werden wapens, munitie en materialen voor het maken van bommen gevonden. De Israëlische zender Channel 13 meldde dat de Mossad vóór de oorlog van juni 2025 ongeveer honderd agenten in Iran had ingezet om raketlanceerders te saboteren en de luchtverdediging te verlammen. In Mashhad en Rasht werd elektronische stoorapparatuur in beslag genomen, bedoeld om GPS-signalen van tactische dronesystemen te kapen. De Israëlische eenheid 8200 hackte op 18 juni 2025 de Iraanse staatstelevisie en schakelde over naar beelden van vrouwenrechtenprotesten met een directe instructie in het Perzisch: “Ga de straat op en maak het karwei af.”

Dit is geen Iraanse propaganda. Het bewijs is gedocumenteerd, grotendeels afkomstig van Israëlische bronnen die er vertrouwen in hadden dat er geen gevolgen zouden zijn. Ze hadden gelijk. Tot vandaag, toen bevestigd werd dat het hele netwerk ontmanteld was. Het netwerk dat tijdens de aanvallen van vandaag in Iran geactiveerd zou worden, heeft niets geactiveerd – niet omdat de agenten geen moed hadden, maar omdat ze in de negen maanden daarvoor geïdentificeerd, gearresteerd, overgelopen of gedood waren. Iran heeft de les van juni 2025 geleerd en ernaar gehandeld.

De door de CIA gesteunde omverwerping in 1953 van de democratisch gekozen premier Mohammad Mossadegh – die werd afgezet vanwege de nationalisatie van Iraanse olie – is voor Iraniërs geen verleden tijd. Het vormt het kader waarbinnen elke daaropvolgende westerse actie tegen Iraans verzet correct wordt geïnterpreteerd. Pompeo bevestigde op 2 januari dat het netwerk daadwerkelijk bestond, en te weinig mensen hebben het als bewijsmateriaal opgenomen.

De fantasie over een regimeverandering verdient niet alleen afwijzing, maar moet volledig worden afgebroken. Gisteravond heeft de geschiedenis die afbraak in realtime laten zien.

De Raad van Experts kwam binnen een uur na de dood van de Opperste Leider bijeen. De commandoraad werd geactiveerd. De Revolutionaire Garde (IRGC) bracht een verklaring uit, niet van overgave maar van escalatie: “Het martelaarschap van de Opperste Leider verplicht ons tot een reactie met maximale kracht.” De Basij mobiliseerde. De rechterlijke macht, de parallelle commandostructuren, de bureaucratie – elk instrument van staatsgezag – bleef ongestoord functioneren en werd, zo mogelijk, nog vastberadener. De Iraanse grondwet werd geschreven door mensen die de sjah hadden overleefd, die begrepen hoe onthoofding eruitziet en die opvolgingsmechanismen hadden ontworpen voor precies dit scenario. Het opvolgingsproces is nu in volle gang met een ordelijkheid die elke architect van deze operatie angst zou moeten inboezemen. Geen chaos. Absoluut geen verdeeldheid. Maar procedure.

De dood van Khamenei heeft iets bereikt wat de bommen niet voor elkaar kregen: het heeft elke Iraniër – religieus of seculier, reformist of hardliner, regeringsgezind of niet – een martelaar opgeleverd. Geen politicus. Geen generaal. De Opperste Leider zelf. De emotionele, verbindende kracht van dit feit in Iran vanavond kan niet worden overschat en mag niet worden onderschat. De demonstraties die vandaag in Teheran, Isfahan en Mashhad plaatsvonden, waren al regeringsgezind. Na de bevestiging van gisteravond zullen ze iets heel anders zijn. Iets ouderwijds. Iets dat niet onderhandelt.

Washingtons theorie van de overwinning was altijd: schakel de leiders uit, de bevolking komt in opstand, het regime stort in, de MEK vult het vacuüm op. Wat zich vanavond ontvouwt, is de weerlegging van elk onderdeel van die zin tegelijk. De leiders zijn

gedood. De bevolking is verenigd. Het regime is niet ingestort. En de MEK – Washingtons favoriete regering in ballingschap, de Mujahedeen-e-Khalq, die in Iran met dezelfde genegenheid wordt bejegend als collaborateurs – heeft geen binnenlandse basis, geen geloofwaardigheid en geen betekenisvolle aanwezigheid in het land dat ze beweert te vertegenwoordigen. Een lachertje met een lobbybudget uit Washington.

Waar dit naartoe gaat...

De seismische implicaties van de bevestigde dood van Khamenei zijn niet wat Tel Aviv en Washington hadden voorspeld. Het tegendeel is waar. De Islamitische Republiek heeft nu, in de meest extreme test die denkbaar is, aangetoond dat ze de moord op haar opperste leider kan verwerken en door kan vechten. Elke beweging in het mondiale Zuiden, elke regering die zich in stilte heeft afgevraagd of verzet tegen de Amerikaanse macht houdbaar is, elke tegenstander die berekent of de Verenigde Staten afgeschrikt kunnen worden – ze zagen hoe de Iraanse commandostructuur standhield na de dood van haar opperste leider, zagen hoe de raketten bleven vliegen, zagen hoe de opvolging zonder enige zichtbare breuk verliep. Die demonstratie, die live werd uitgezonden, is voor de zaak van het multipolaire verzet waardevoller dan welke diplomatieke verklaring dan ook in het afgelopen decennium.

Washington wilde bewijzen dat de Amerikaanse macht een regering kan onthoofden en tot een ineenstorting kan leiden. Het tegendeel werd bewezen. En dat gebeurde voor de ogen van de hele wereld.

Zelfs de Atlantic Council concludeerde deze week dat een regimeverandering van buitenaf, zonder grootschalige militaire interventie of interne breuk binnen de elite, “geen geloofwaardige optie is op de korte termijn”. Dat schreven ze voordat de opperste leider werd gedood en de raketten bleven vliegen. De architecten weten het. Toch gaan ze door, omdat het doel nooit het

uitgesproken doel was. Het ging om de geografie, de energievoorraden, de handelsstromen die de dollar omzeilen en de strategische buffer die een soeverein Iran biedt aan de Euraziatische architectuur die Washington onverdraaglijk vindt.

Bedenk eens wat deze oorlog de vermeende bondgenoten van Amerika kost – degenen die Washington in het geheim smeekten om dit niet te doen.

Trumps reis naar Riyad in mei 2025 leverde toezeggingen voor investeringen op ter waarde van twee biljoen dollar. De Verenigde Arabische Emiraten hebben zich gepositioneerd als het wereldwijde financiële centrum voor kapitaalvlucht uit alle onzekere hoeken van de wereld. Bahrein huisvest de Amerikaanse Vijfde Vloot. Qatar huisvest het regionale hoofdkwartier van CENTCOM. Al deze landen staan vanavond onder Iraans raketvuur. Koeweit veroordeelde de aanval op zijn grondgebied als een “flagrante schending van de soevereiniteit”. De Omaanse minister van Buitenlandse Zaken, die de doorbraak achtenveertig uur voor de bommenregen nog noemde, zei onomwonden tegen Washington: “Dit is niet jullie oorlog.” De haven van Jebel Ali – de economische motor van Dubai – werd vanmiddag getroffen door Iraanse raketten. De vertrekhal van de internationale luchthaven van Dubai raakte beschadigd. Woonwijken werden getroffen. De Amerikaanse ambassadeur in Jeruzalem zei vandaag tegen zijn Amerikaanse medewerkers: als u Israël wilt verlaten, “doe dat dan vandaag nog.”

De monarchieën in de Golfregio begrepen, hoewel ze uiteindelijk toch geïntimideerd bleven, ongeacht hun persoonlijke gevoelens over Teheran, dat een regionaal conflict de economische transformatieprojecten vernietigt die hun toekomst bepalen. NEOM. De financiële structuur van Dubai. De diversificatie na het olietijdperk waarop ze hun nationale voortbestaan hebben gebaseerd. Dit alles is onderpand in een oorlog waar ze niet voor hebben gestemd en waar ze niet aan kunnen ontkomen.

De Straat van Hormuz is gesloten. Bevestigd door de Iraanse Revolutionaire Garde, bevestigd door de UKMTO en bevestigd door tankervolgdiensden. Twintig miljoen vaten per dag. Eenendertig procent van de wereldwijde ruwe olie die over zee wordt vervoerd. Twintig procent van de wereldwijde LNG. De enige exportroute voor gas uit Qatar en de VAE naar China, India en Zuid-Korea.

Het aandeel van de dollar in de wereldwijde valuta-reserves is gedaald tot 57,8% – het laagste niveau in decennia, tegenover 71% aan het begin van de eeuw. Het Chinese grensoverschrijdende interbancaire betalingssysteem verwerkt dagelijks triljoenen aan transacties. Het mBridge-platform – een digitale valutacorridor van de centrale bank die China, Hongkong, de Verenigde Arabische Emiraten, Saoedi-Arabië en Thailand met elkaar verbindt – is volledig operationeel. Iran verkoopt al jaren zijn olie aan China in yuan. Rusland heeft zijn dollarbezit teruggebracht van 41% naar minder dan 10%. De infrastructuur voor energiehandel zonder dollar bestaat al. Deze is precies voor dit moment ontworpen.

China heeft nu een onmiddellijke stopzetting aangekondigd van alle export van zeldzame aardmetalen naar de Verenigde Staten, en we zullen zien wat de gevolgen hiervan zijn. China beheerst negentig procent van de wereldwijde productie van geraffineerde zeldzame aardmetalen – de materialen die nodig zijn voor geleidingssystemen, raketonderdelen, coatings voor straalmotoren en permanente magneten in elk geavanceerd wapensysteem dat het Amerikaanse leger gebruikt. De yttriumprijzen waren deze week al zestig procent hoger, zeventig keer zo hoog als een jaar geleden. Twee Noord-Amerikaanse fabrikanten van coatings hadden de productie al stilgelegd. Nu is de kraan volledig dichtgedraaid. De Verenigde Staten proberen een meerdaagse luchtaanval uit te voeren tegen een land waarvan de machtigste strategische partner tegelijkertijd de materiaaltoevoer voor de wapens die toekomstige campagnes vereisen, heeft afgesneden.

Een aanhoudende sluiting van de Straat van Hormuz zet een kettingreactie in gang van beslissingen in elk energie-importerend land dat nog geen NAVO-lid is. Ga je dollarreserves opbouwen om olie te kopen die niet langer betrouwbaar via dollarkanalen stroomt? Of versnel je de ontwikkeling van de parallelle infrastructuur die Peking sinds 2018 aanlegt? Saoedi-Arabië – wiens Visie 2030 afhankelijk is van stabiliteit en wiens grootste handelspartner al China is – heeft al jaren een afwikkeling in yuan aangeboden gekregen. Zodra de Straat van Hormuz onder Amerikaans bewind een oorlogsgebied wordt, verandert de berekening van Riyad. Onomkeerbaar.

Het patroon is overduidelijk. Saddam bepaalde de olieprijs in euro's. Hij werd afgezet en de Iraakse olieprijs keerde binnen enkele maanden terug naar de dollar. Gaddafi stelde een gouden dinar voor. Hij belandde in 2011 met zijn gezicht naar beneden in een greppel. Iran koos voor de yuan. Het land wordt nu gebombardeerd. Elk ministerie van Financiën in het mondiale Zuiden trekt dezelfde conclusie: de afhankelijkheid van de dollar is een last, en de infrastructuur om die te verminderen bestaat nu.

Het petrodollarsysteem – de regeling waarbij de wereldwijde olieprijs in dollars werd vastgesteld, waardoor elk importerend land gedwongen werd dollars te verzamelen, die vervolgens werden herbelegd in Amerikaanse staatsobligaties en gebruikt om de schepen te financieren die nu aanvallen op Teheran uitvoeren – is geen natuurwet. Het is een politieke regeling die in stand wordt gehouden door vertrouwen in het Amerikaanse beheer van de mondiale gemeenschappelijke goederen. Elke keer dat Washington een land bombardeert dat te goeder trouw onderhandelde, elke keer dat een doorbraak vanuit de lucht wordt gedwarsboomd, elke keer dat de dollar als wapen wordt ingezet en een ministerie van Financiën zijn exitplanning bijwerkt – erodeert dat vertrouwen.

Israël is de enige staat in het Midden-Oosten met kernwapens.

Tientallen ervan bevinden zich in het nucleair onderzoekscentrum in de Negev, nabij Dimona – nooit officieel verklaard, nooit geïnspecteerd, nooit onderworpen aan camera's van het IAEA, terugslagmechanismen, maximale drukcampagnes of Operatie Epic Furies. De staat waarvan de nucleaire geheimhouding wordt beschermd door een Amerikaans VN-veto, is mede-architect van een oorlog die wordt gevoerd in naam van nucleaire non-proliferatie. De Israëlische minister van Defensie noemde de aanvallen van juni 2025 de “promo”. De Israëlische premier lanceerde het belangrijkste evenement en vloog naar Berlijn toen het antwoord arriveerde.

Het kernenergieprogramma was nooit het eigenlijke doel. Het was altijd slechts een voorwendsel.

Araghchi verwoordde het als volgt: “Trump heeft ‘Amerika eerst’ veranderd in ‘Israël eerst’ – wat altijd ‘Amerika laatst’ betekent.” Je kunt de formulering betwisten. Maar je kunt niet ontkennen dat Amerikaanse matrozen Iraanse raketten ontwijken bij het hoofdkwartier van de Vijfde Vloot in Bahrein, terwijl de ene leider toekijkt vanuit Mar-a-Lago en de andere vanuit Berlijn.

MAGA-kiezers die kwamen opdagen omdat hun een einde aan de eindeloze oorlogen was beloofd, hadden gelijk dat Amerika was verraden door elites die buitenlandse (Israëlische) belangen boven hun eigen belangen stelden. Ze hadden de verkeerde schuldige aangewezen.

Drieënvijftig procent van de Trump-kiezers, ondervraagd vóór juni 2025, zei dat de VS zich niet moesten mengen in het conflict tussen Iran en Israël. Vijfenveertig procent van alle Amerikanen was tegen Amerikaanse militaire actie tegen Iran. De oorlog ging door. De achterban werd genegeerd. De consensus binnen één partij – gesmeed in denktanks gefinancierd door defensiebedrijven die profiteren van elke aanval, en geleid door een lobby-infrastructuur die ervoor zorgt dat geen enkele Amerikaanse politicus aan de macht komt zonder trouw te zweren aan de Israëlische

veiligheidsbelangen – leverde de oorlog op waartegen de kiezers niet konden stemmen en waarvoor ze nu zullen betalen met bloed, geld, grondstoffen en de financiële regeling die de Amerikaanse levensstandaard al vijftig jaar subsidieert.

Tot slot

Bismarck omschreef preventieve oorlogvoering als zelfmoord plegen uit angst voor de dood. Hij had toen gelijk. Hij heeft nu nog steeds gelijk.

De geschiedenis zal vastleggen dat er een akkoord op tafel lag, dat de aanvalsdatum in Tel Aviv werd vastgesteld terwijl er nog over het akkoord werd onderhandeld, dat vijftientig kinderen omkwamen in een school in Minab, dat de Straat van Hormuz 's middags werd gesloten en dat het verzoek om een ceasefire 's avonds binnenkwam. De geschiedenis zal de man in Mar-a-Lago en de man in Berlijn vermelden. Ze zal vastleggen dat de opperste leider werd gedood en dat de raketten bleven vliegen. En ze zal vastleggen dat China de levering van zeldzame aardmetalen aan het leger dat de oorlog voerde, binnen enkele uren na het begin ervan stopzette.

Irak. Syrië. Libanon. Libië. Somalië. Soedan. Iran.

De lijst is compleet. Het vijftientig jaar durende project heeft zijn laatste hoofdstuk bereikt en heeft daarmee wellicht niet het grafschrift van de Iraanse republiek, maar van de Amerikaanse geschreven. De petrodollar die de vliegdekschepen financierde. De vliegdekschepen die de raketten lanceerden. De raketten die de Straat van Hormuz afsloten. De Straat waarvan de afsluiting de de-dollarisering versnelt, waardoor de volgende oorlog onfinancierbaar wordt. Het verbod op zeldzame aardmetalen dat de vliegtuigen aan de grond houdt voordat de volgende eindeloze oorlog kan worden uitgevoerd.

Het imperium verslindt zichzelf. En dat noemde het Epic Fury.

Iran sluit Straat van Hormuz, belangen van Trump gebombardeerd in Dubai, Amerikaanse radar in Qatar vernietigd



dissident.one/iran-sluit-straat-van-hormuz-belangen-van-trump-gebombardeerd-in-dubai-amerikaanse-radar-in-qatar-vernietigd

28 februari 2026



Grootschalige regionale escalatie afgelopen uur.

Thomas Keith vat samen:

- Ongeveer 30 gezamenlijke Amerikaans-zionistische luchtaanvallen troffen Shiraz binnen 30 minuten, waarbij belangrijke locaties werden geraakt.
- Iran vuurde raketten af op het gebied rond de Dode Zee en het Barak-gebouw in Tel Aviv.
- Shahed-136 drones landden succesvolle doelen in Tel Aviv.
- Explosies verspreidden zich over centraal bezet gebied en troffen Groot-Tel Aviv, Kafr Qasim en de Gush Dan-gordel.

- Meerdere slachtoffers gemeld als gevolg van Iraanse bombardementen in Tel Aviv.
- Iran schoot drie geavanceerde zionistische Hermes-drones neer boven Tabriz, Qom en Ahvaz.
- Amerikaanse marine-eenheden trokken zich terug uit de Golf en de Golf van Oman, richting de Indische Oceaan.
- Dubai werd getroffen door explosies, waaronder treffers op bedrijfsinfrastructuur die verbonden is aan Trump en aan de IOF gelieerde belangen in Dubai.
- Er vonden nog meer explosies plaats in Doha.
- Een grote explosie trof Erbil.
- Zionistische militaire censoren leggen een totale blackout op de getroffen gebieden.
- Een gebouw in de Gush Dan-zone wordt verwoest door een directe aanval.
- Iran versterkt communicatie- en servicenetwerken om vijandige cyberaanvallen tegen te gaan.

Dubai VAE

Ook al huisvest Dubai geen Amerikaanse basis, is het wel gevaarlijk om een joodse buitenpost te zijn.

Dubai under attack. Being a frontline state for a declining hegemon can be dangerous pic.twitter.com/bGTstDC2Qa

— Glenn Diesen (@Glenn_Diesen) February 28, 2026

De bomaanslagen in de diepere delen van Dubai, zoals in winkelcentra, Palm Jumeirah en complexen rond de Burj Khalifa, houden verband met bezittingen van Trump en zijn familie,

zionistische schuilplaatsen en Mossad-centra.

Er zijn meldingen van grote aantallen slachtoffers en aanzienlijke schade. Meer aanslagen worden verwacht, die mogelijk tot de instorting van hotels en enkele bekende gebouwen kunnen leiden.

Bombings in deeper areas of Dubai: mall streets, Palm Jumeirah, and compounds around Burj Khalifa are all related to the assets of Trump and his family, zionist hideouts, and Mossad centers.

There are reports of mass casualties and damage. More attacks are ahead, which may lead... pic.twitter.com/iAF9YN53CE

— Thomas Keith (@iwasnevrhere_) February 28, 2026

De haven van Jebel Ali in Dubai is het eindpunt van de landverbinding tussen de VAE en Jordanië, die Israël bevoorraadt sinds de Rode Zee is afgesloten voor scheepvaart naar Israël. Het is mogelijk dat Israëliërs, dankzij Iran, zullen ervaren hoe het is om in een gevangenkamp te worden vastgehouden en onvoldoende bevoorrading te moeten doorstaan.

Ook de Amerikaanse marine gebruikt Jebel Ali voor bevoorrading, waardoor het een legitiem doelwit is.

And as a plus it's owned by Epsteins friend Mr. "I liked the torture video".

Thanks Iran

— Matias Heiro 🌸 (@332118HM) February 28, 2026

Straat van Hormuz gesloten

Hormuz is closed. <https://t.co/v1QjqBNhHu>

— Korobochka (コロボ) 🇺🇸🇮🇷 (@cirnosad) February 28, 2026

🚨🚨🚨🚨 THE REVOLUTIONARY GUARDS HAVE ANNOUNCED THE CLOSURE OF STRAIT OF HORMUZ TO THE VESSELS NEARBY
pic.twitter.com/MoBSrG2IIA

— Iran Observer (@IranObserver0) February 28, 2026

Amerikaanse radars uitgeschakeld

Iran valt systematisch alle Amerikaanse inlichtingenposten in het Midden-Oosten aan.

En dit blijft vrijwel ongestraft...

Ofwel laten de VS Iran opzettelijk toe om infrastructuur ter waarde van miljarden dollars te vernietigen...

Ofwel ontdekken ze nu waarom het hypersonisch heet!

Iran is systematically targetting all US intelligence gathering stations in the middle east.

An this is going pretty much unchallenged.....

Either US deliberately allowing IRAN to destroy billions dollars worth of Infrastructure...

Or they might be finding out why it's called...

— OXMallam.hl 🙌 🍷 (@Adellbah) February 28, 2026

Waar ik in het vorige bericht nog over twijfelde is nu bevestigd, de mega-radar in Qatar is vernietigd. Amerika is nu blind.

⚡ BREAKING

SATELLITE IMAGES SHOW DESTRUCTION OF US RADARS IN QATAR
pic.twitter.com/BmfpSzYgey

— Iran Observer (@IranObserver0) February 28, 2026

Al Mayadeen heeft meer:

Het Iraanse Revolutionaire Gardekorps (IRGC) voerde vergeldingsaanvallen uit waarbij de Amerikaanse AN/FPS-132 radar op een Amerikaanse basis in Qatar werd vernietigd.

In een verklaring meldde de Revolutionaire Garde (IRGC) dat het radarsysteem, dat gebruikt wordt om ballistische raketten te detecteren, een operationeel bereik heeft van ongeveer 5.000

kilometer. De AN/FPS-132 vroegtijdige waarschuwingsradar wordt beschouwd als een belangrijk onderdeel van de Amerikaanse raketverdedigingsinfrastructuur.

Volgens een bericht uit 2013 van het Amerikaanse Defense Security Cooperation Agency bedragen de geschatte kosten van het systeem ongeveer 1,1 miljard dollar. De Revolutionaire Garde (IRGC) beschreef de aanval als onderdeel van Irans bredere reactie op de gezamenlijke Amerikaans-Israëlische agressie tegen het land eerder die dag.

Wat is de AN/FPS-132?

De AN/FPS-132 in Qatar bevindt zich op het Qatar Early Warning Radar (QEWR)-complex nabij Al-Khor in het noorden van het land en wordt bemand en bestuurd door de Verenigde Staten.

Het betreft een Block 5-versie van de radar, die naar verluidt tussen de 1,06 en 1,1 miljard dollar heeft gekost, met drie phased-array-vlakken die een dekking van 360 graden bieden tot een afstand van ongeveer 4.800 tot 5.000 km.

Deze radar is belangrijk omdat hij fungeert als **het krachtigste waarschuwingscentrum voor ballistische raketten in de Golfregio**. Hij levert detectiegegevens over lange afstand aan Qatars gelaagde lucht- en raketverdedigingssysteem (Patriot en andere systemen), evenals aan netwerken van de VS en bondgenoten.

Door een extra waarschuwingstijd van enkele minuten en nauwkeurige tracking mogelijk te maken voor lanceringen vanuit Iran, Jemen of daarbuiten, beschermt het de Amerikaanse troepen in Al-Udeid en andere regionale bases, versterkt het de kansen van de VS en Israël om raketten te onderscheppen en draagt het bij aan een bredere Amerikaanse strategie voor raketverdediging die zich ook richt op de Russische raketcorridors in het noorden.

Waarom Trumps oorlog tegen Iran zal mislukken

februari 28, 2026



The White House / Wikimedia / (Public Domain)

De Verenigde Staten hebben de onderhandelingen met Iran op zijn kop gezet. Wat er nu gebeurt, lijkt niet op serieuze onderhandelingen. Het lijkt meer op een manier om tijd te winnen en zich voor te bereiden op een gevaarlijkere fase. Daarom zijn twee vragen van belang: waarom zal Trumps oorlog tegen Iran niet slagen en waarom zou het een gevaarlijke keuze zijn voor Washington? Het antwoord is simpel. De eisen die Washington op tafel legt, zijn bedoeld om te worden afgewezen, en omdat elke militaire actie de grenzen van geweld, de logica van uitputting en het ontbreken van een duidelijk of haalbaar doel zal blootleggen.

Al het gepraat over een akkoord, hiaten en mazen blijft in cirkels



rondgaan. In de praktijk gaat de VS een heel andere richting
legt de lat zo hoog dat de onderhandelingen van binnenuit worden
verpest en de situatie escaleert, schrijft [Tamer Ajram](#).



Washington zegt nu dat het duidelijke voorwaarden heeft. In werkelijkheid maken deze voorwaarden een akkoord bijna onmogelijk. De eerste eis is dat Iran al zijn verrijkt uranium rechtstreeks aan de Verenigde Staten overdraagt. Niet aan een derde land, niet via een internationaal mechanisme, niet via geleidelijke vermindering. Gewoon overhandigen aan Washington. Dit is niet bedoeld om een evenwichtige overeenkomst tot stand te brengen. Het is bedoeld om een staat te vernederen en te dwingen een zeer gevoelig deel van zijn soevereiniteit op te geven.

De tweede eis is nog duidelijker: de nucleaire installaties van Iran ontmantelen en volledig vernietigen, met inbegrip van belangrijke locaties zoals Isfahan, Natanz en Fordow, samen met ondergrondse installaties die verborgen zijn in bergen. Het ironische is dat Washington en zijn bondgenoten niet volledig zeker zijn van wat eerdere aanvallen (12-daagse oorlog, juni 2025) daadwerkelijk hebben bereikt in deze diepgelegen faciliteiten. De eis tot ontmanteling en vernietiging lijkt dus een politieke dekmantel voor de simpele realiteit dat wat zich onder de grond bevindt, niet gemakkelijk te bereiken is.

Wat sancties betreft, biedt de VS geen duidelijk pad. Er wordt gesproken over het opheffen van een beperkt aantal recent opgelegde sancties, terwijl de belangrijkste sancties onder een langdurige "test" van kracht blijven. Heeft Iran zich echt overgegeven, of biedt het alleen symbolische concessies? Dan komt de gevaarlijkste voorwaarde van allemaal: de overeenkomst moet permanent zijn, Iran moet volledig stoppen met verrijking, en dit moet voor altijd zo blijven. Dit zijn geen voorwaarden voor een eerlijke overeenkomst. Het zijn voorwaarden voor overgave.



De burgeroorlog nadert



Daarom lijkt deze ronde meer op de ronde voor de oorlog. De militaire opbouw van de VS in de regio breidt zich nog steeds uit en de stroom van vliegtuigen, verdedigingssystemen en maritieme middelen houdt aan. Iedereen houdt iedereen in de gaten via satellieten. Bijna niets kan verborgen blijven. De echte boodschap zit niet in persverklaringen. Ze zit in de bewegingen die een nieuwe realiteit creëren en escalatie dichterbij doen lijken dan een regeling.

Maar als er een aanval komt, zal die vol risico's zitten. Zelfs in de Amerikaanse media blijft één vraag terugkomen: wat zijn precies de doelstellingen van Trump? Wil hij een beperkte aanval om Iran tot snelle concessies te dwingen? Wil hij een bredere campagne om het regime omver te werpen? Of wil hij gewoon verklaren dat hij het nucleaire programma heeft "vernietigd" zonder dat hij dat kan bewijzen? Het probleem is dat deze doelstellingen met elkaar botsen en dat elk van hen andere middelen, andere kosten en andere tijdschema's vereist.

Tijd is ook een deel van het probleem. Sommige schattingen suggereren dat het vermogen om intensieve operaties met het huidige niveau van strijdkrachten vol te houden, beperkt kan zijn. Dit hangt samen met waarschuwingen over het uitputten van luchtverdediging en het verbruiken van geavanceerde/dure munitie in een campagne die geen resultaten garandeert. Met andere woorden, als er oorlog uitbreekt, kan deze snel uitmonden in een uitputtingsoorlog. Dat is precies het soort strijd dat Washington niet wil.

Als Iran grote golven ballistische raketten kan afvuren, kan het de defensieve voorraden op Amerikaanse schepen en in Amerikaanse bases in de regio snel uitputten. Dan rijst de gênante vraag: hoe kan de VS dan blijven vechten? En hoe kan het stoppen zonder dat het lijkt alsof het zich onder vuur terugtrekt? Als Iran blijft vuren terwijl de VS zich terugtrekt, zou dat politiek gezien een kostbaar imago-verlies



betekenen voor Amerika.



Daarom zal de regering, op basis van wat er in Washington wordt besproken, wellicht een manier zoeken om de oorlog in eigen land te verkopen. Een idee is dat Israël de eerste aanval uitvoert en dat de VS later ingrijpt onder het mom van "het verdedigen van Israël". Dat maakt het gemakkelijker om de interventie in Washington te rechtvaardigen, omdat critici dan worden geconfronteerd met een kant-en-klare slogan: we verdedigen een bondgenoot.

Maar in de praktijk is het moeilijk te onderscheiden wie begint en wie zich aansluit. Amerikaanse en Israëlische troepen opereren in dezelfde omgeving en op overlappende manieren. Het echte verschil zit niet in de lucht. Het zit in het verhaal dat Washington aan zijn publiek wil vertellen.

Trump cancelt Biden's Autopen-uitvoeringsbesluiten

Zelfs als er een aanval plaatsvindt, blijft de belangrijkste vraag: kunnen luchtaanvallen alleen grote doelen bereiken? Veel analisten zeggen dat het aanvallen van faciliteiten een soort jacht op een bewegend doelwit wordt. Je vernietigt één locatie, die wordt weer opgebouwd. Je raakt een faciliteit aan de oppervlakte die van tevoren is leeggehaald. Apparatuur en materialen worden elders naartoe gebracht. Faciliteiten die diep in de bergen zijn begraven, blijven een groot probleem. Toegang is niet gegarandeerd en foto's alleen kunnen geen totale vernietiging bewijzen.

Wat nog belangrijker is, is dat een nucleair programma niet alleen uit beton en staal bestaat. Het bestaat uit kennis, technologie, ervaring en een industriële basis. Zelfs als een deel ervan beschadigd raakt, kan Iran het na verloop van tijd repareren. Beweringen over "totale vernietiging" klinken daarom meer als politieke retoriek dan als een verifieerbare realiteit.



Het raketprogramma is een nog grotere uitdaging. Iran produceert raketten in grote aantallen en beschikt over de industriële en wetenschappelijke basis om zijn voorraad na een confrontatie weer aan te vullen. Zelfs als de VS enkele productielijnen zou raken, zou het volledig uitschakelen van het programma langdurige controle op de grond vereisen en niet alleen luchtaanvallen.



Dit is de waarheid die officiële toespraken vermijden: als de echte doelstellingen van Trump regimeverandering zijn, het voorgoed uitschakelen van de raketmacht van Iran of het voor altijd afdwingen van 'nulverrijking', dan zullen luchtaanvallen dat niet opleveren. Die doelstellingen vereisen een grote grondoorlog en een lange bezetting. Dit kan dan enorme verliezen, hoge kosten en jarenlange diepe betrokkenheid met zich meebrengen.

Dit zou de VS niet ten goede komen in een tijd waarin de concurrentie met China toeneemt. Het verspillen van geavanceerde en dure Amerikaanse capaciteiten in het Midden-Oosten zonder duidelijke voordelen zou China een strategisch voordeel kunnen opleveren en het ertoe kunnen aanzetten om sneller actie te ondernemen op het gebied van grotere prioriteiten zoals Taiwan, terwijl Washington vastzit in een oorlog zonder duidelijk einde.

Er is ook een constant operationeel risico bij elke grote luchtcampagne: een vliegtuig kan worden neergeschoten, een piloot kan worden gevangengenomen of er kan zich een ernstig incident voordoen in een gevoelige zeestraat. Een dergelijke gebeurtenis kan een beperkte aanval veranderen in een grotere oorlog en de focus verleggen van onderhandelingen over nucleaire kwesties naar onderhandelingen over gevangenen en politieke vernedering.

The Greatest Show must go on

Washington staat dus voor twee kostbare keuzes: een volledige oorlog waarvoor het niet over de politieke middelen beschikt, of



luchtaanvallen die de aangekondigde doelen niet zullen bereiken  Dutch 

maar die de deur kunnen openen naar verdere escalatie. In beide gevallen worden onderhandelingen een tijdelijke dekmantel, terwijl de regio afstevent op een gevaarlijke machtsproef en de grenzen daarvan.

Het komt erop neer dat het verhogen van eisen tot het niveau van vernedering niet leidt tot een akkoord. Het drijft de andere partij naar afwijzing en vervolgens naar voorbereiding op een confrontatie. Wanneer onderhandelingen voorwaarden worden die zijn ontworpen om te mislukken, voorkomen ze geen oorlog. Ze stellen deze uit tot een moment dat door Washington is gekozen, nadat het slagveld is voorbereid en het politieke verhaal al is geschreven.

Uiteindelijk is het probleem niet dat Washington minder macht heeft. Het probleem is dat het doelen nastreeft die groter zijn dan zijn middelen. Luchtaanvallen brengen geen regimes ten val, wissen geen nucleaire kennis uit en maken geen einde aan een raketprogramma dat opnieuw kan worden opgebouwd. Hoe hoger de VS zijn eisen stelt, hoe meer het de deur naar diplomatie sluit en hoe dichterbij een confrontatie komt.

Als er oorlog uitbreekt, kan dat al snel uitmonden in een kostbare strijd zonder duidelijk einde: verdedigingsmiddelen raken uitgeput, zeldzame munitie wordt verbruikt, markten worden geschokt en bases worden aangevallen. Dan zal binnen de VS een onopgeloste vraag rijzen: hoe kunnen we dit beëindigen zonder politieke nederlaag? Mislukking wordt waarschijnlijk omdat de doelen niet alleen met bombardementen kunnen worden bereikt. En het gevaar is enorm, omdat de escalatie uit de hand kan lopen. In een oorlog als deze zou Washington wel eens een ronde in de lucht kunnen winnen, maar het grotere spel op de grond kunnen verliezen.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote

